Bibliotecă Centrală Regională Hunedoara-Deva

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

SPORTUL popular

ORGAN AL COMITETULUI PENTRU CULTURĂ FIZICĂ ȘI SPORT DE PE LÎNGĂ CONSILIUL DE MINIȘTRI ȘI AL CONSILIULUI CENTRAL AL SINDICATELOR DIN R. P. R.

ANUL XII Nr. 2864 ★ Marți 7 august 1956 ★ 8 pagini 25 bani

Spartachiada popoarelor din U. R. S. S.

AU INCEPUT INTRECERILE DE POLO, BASCHET ȘI SCRIMA

— Primele impresii ale oaspeților —

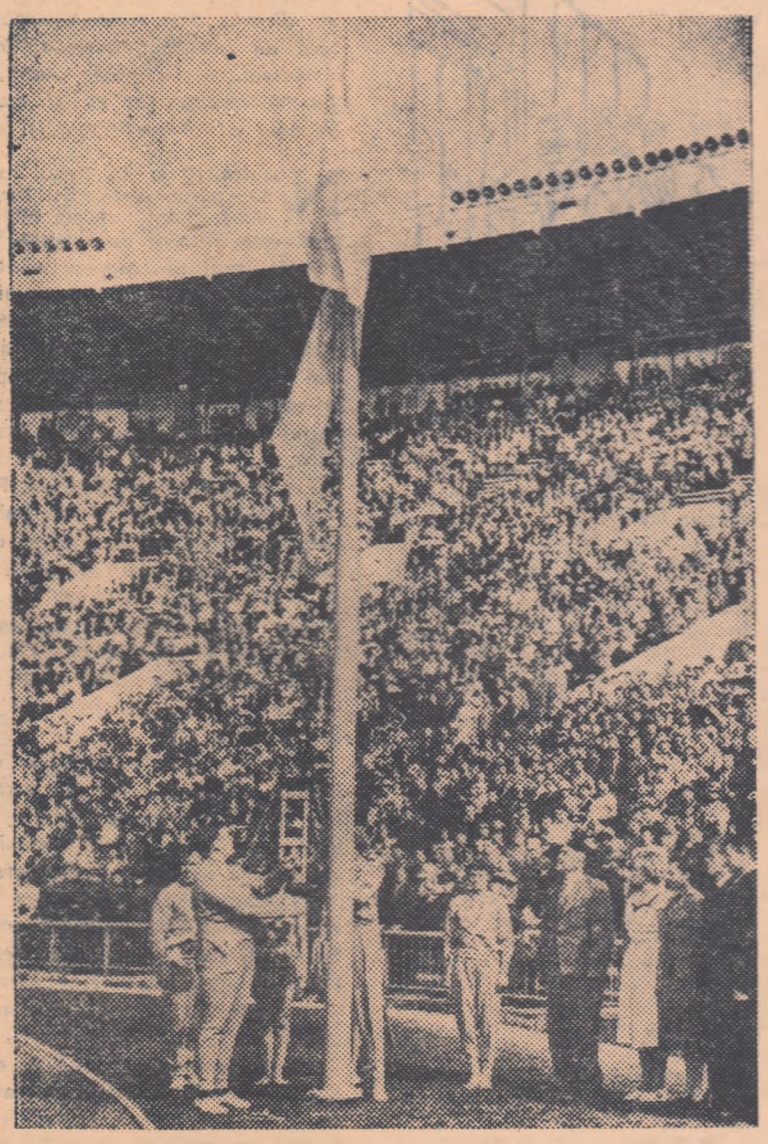

În sunetele imnului de stat al U.R.S.S. se înalță pe catarg drapelul Uniunii Sovietice. Spartachiada popoarelor este declarată deschisă.

MOSCOVA (Agerpres).— TASS transmite:

Spartachiada Popoarelor Uniunii Sovietice a continuat la 6 august în Palatul culturii fizice al asociației „Aripile Sovietelor", în sala de sporturi a Universității din Moscova, pe stadionul „Tinerilor pionieri", la baza nautică Dinamo, pe hiprodromul de Stat și în alte baze sportive ale Capitalei Uniunii Sovietice.

Atenția principală a amatorilor de sport a fost îndreptată spre stadionul central „V. I. Lenin". Numeroși iubitori ai sporturilor din diferite orașe ale țării și turiști de peste hotare au venit aici pentru a urmări măiestria celor mai buni sportivi ai Uniunii Sovietice. Astăzi, aici s-au deschis întrecerile Spartachiadei la polo pe apă, la care iau parte 18 echipe. Cu acest prilej a avut loc o mare paradă a echipelor participante.

Luni, pe frumoasa arenă sportivă a Stadionului Central au început întrecerile de baschet ale Spartachiadei, iar la Palatul culturii fizice al asociației „Aripile Sovietelor" s-au disputat primele asalturi ale scrimerilor.

La Moscova continuă să sosească oaspeți de peste hotare pentru a asista la Spartachiadă. Printre ei se află vicepreședintele

(Continuare în pag. a 7-a)

În cinstea zilei de 23 AUGUST

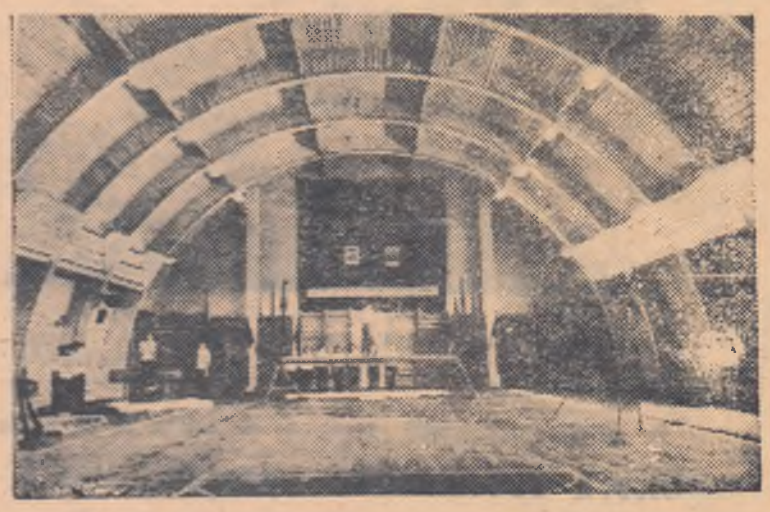

Un aspect al noii săli de sporturi „Voința", care va insemna un impuls pentru activitatea sportivă din orașul Iași.
(Foto G. PAUL-Iași)

LA IAȘI A FOST CONSTRUITĂ CEA MAI MARE SALĂ DE SPORTURI DIN MOLDOVA

Vechea și patriarhala capitală a Moldovei a fost duminică martora unui eveniment deosebit: se inaugura, în cinstea zilei de 23 August o mare sală de sporturi. Și astfel, tinerii sportivi din Iași au primit un dar, pe care de mult îl așteptau cu cea mai mare ardoare. Într-adevăr, din lipsa unei săli corespunzătoare, dezvoltarea sportului ieșean suferea adeseori. Nu existau posibilități pentru organizarea unei activități continue în timpul iernii cînd frigul îi gonea pe sportivi de pe terenurile sportive în aer liber. Cînd trebuiau să susțină întreceri echipele fruntașe din Iași erau nevoite, chiar atunci cînd erau gazde, să pribegească pe alte meleaguri la Galați sau la București.

Acum, Iașul posedă, prin grija C.C.F.S. și străduințele asociației Voința, o mare și elegantă sală de sporturi, cea mai frumoasă din Moldova.

Sala este construită din prefabricate de lemn. Ea are o lungime de 30 m. și o lățime de 18 m., și este utilată cu toată aparatura necesară practicării gimnasticii, boxului, voleiului și baschetului. Sportivii ieșeni vor putea să-și desăvîrșească pregătirea în această minunată sală de antrenament. Dar, de fapt, sala se încadrează într-un complex sportiv, care mai cuprinde de jur împrejur terenuri de volei, baschet, tenis precum și o pistă G.M.A., în pregătire.

Inaugurarea sălii a fost precedată de o festivitate. Cu acest prilej au vorbit tov. Octavian Tuhai, președintele asociației Voința, și M. Dimitriu, președintele comitetului regional C.F.S. Iași, care au subliniat importanța deosebită a acestui eveniment pentru sportivii din orașul Iași.

Au urmat reușite demonstrații de gimnastică, volei și box, executate de sportivi fruntași din localitate, care ne-au întărit convingerea că — în bună măsură datorită și sălii de sport — în curînd Iașul se va număra printre orașele fruntașe în activitatea sportivă.

D. CALIMACHI

Pentru prima oară la București

REPREZENTATIVA DE POLO PE APĂ A ANGLIEI ÎNTILNEȘTE MIINE ÎN NOCTURNĂ ECHIPA R. P. ROMINE

Am fi preferat ca în avancronica meciului internațional de polo pe apă, R.P. Romînă — Anglia, de care nu ne mai desparte decît o singură zi, să dăm cuvîntul oaspeților noștri care ne vizitează pentru prima oară. Dar... ziarul apare mai înainte ca avionul care-i va aduce pe polîștii englezi să fi aterizat pe pista de la Băneasa și cu o zi înaintea primului meci. Și totuși am găsit soluția: mergînd la complexul sportiv „Dante Gherman" (strandul Tineretului) ne-am aflat în fața unor sportivi care-i cunoșteau pe adversarii de miercuri și vineri seara ai reprezentativei noastre de polo: Hospodar, Simon, Nagy, Deutsch au făcut parte din echipa care a jucat în 1954 cu echipa Angliei la campionatele europene de la Torino. Primul pe care l-am „atacat" a fost Zoltan Hospodar, unul dintre oamenii de bază ai formației noastre.

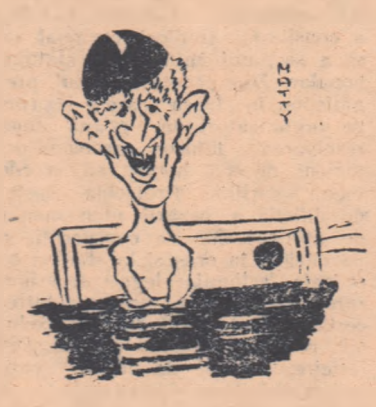

DEUTSCH
Văzut de Matty

„Cînd am citit lotul pe care îl deplasează reprezentativa Angliei am căutat insistent, și nu fără emoție, un singur nume. Și l-am găsit. Este vorba de Miller, fără îndoială cel mai periculos jucător englez. Mi-am adus aminte de veșnicul „duel" pe care l-am susținut la Torino cu masivul înaintaș al Angliei, un fel de Novac al nostru, ce depășește cu siguranță 100 kg. Nu știu în ce măsură am reușit să-mi fac datoria în meciul acesta, pe care după cum se știe, l-am pierdut la limită (5—6), dar am avut apoi prilejul să-l urmăresc în alte partide ale turneului. Mi-am format convingerea atunci că Miller s-a numărat printre cei mai valoroși jucători care au evoluat la Torino.

Acest jucător — intervine antrenorul maghiar Vertessy — este pentru echipa Angliei ceea ce este pentru sovietici Mesveniradze, pentru italieni Pedersoli, pentru unguri Gyarmaty sau cum era pentru iugoslavi Kurtini". Explicația dată de Vertessy nu-l satisface pe deplin pe Hospodar care completează: „Numai că Miller imprimă aproape sută la sută tactica echipei în care joacă centru fix. Toate baloanele i se trimit lui, cu intenția ca din lupta cu fundașul respectiv să se ciupească un gol... sau cel puțin o lovitură de la 4 m.".

...De atunci au trecut doi ani și nu se poate ca echipa Marii Britanii, clasată pe locul VIII la „europene", să fi stat pe loc. Meciul susținut recent în compania Spaniei pe care l-au cîștigat cu scorul de 5—3, „pledează" pentru progresul echipei engleze, interesant de știut, clasată imediat după Spania la Torino. În componența

(continuare în pag. a 5-a)

MIINE INCEPE TURUL CICLIST AL EUROPEI

— Aspecte și impresii din Zagreb, înaintea startului —

ZAGREB 6 (prin telefon de la trimisul special Agerpres). — Vechea capitală a Croației, răspîntia marilor drumuri internaționale, este un oraș de un pitoresc deosebit. Clădirile și palatele sale masive, înegrite de scurgerea anilor, dau orașului un aer sobru, plin de farmec și poezie. Calmul obișnuit al Zagrebului este tulburat de cîteva zile de sosirea zgomotoasei și multicolorei caravane a Turului Europei. Cicliștii fac ultimele antrenamente, iar mașinile și autobusele străbat într-un dute-vino necontenit străzile orașului, urmărite cu atenție și curiozitate justificată de către cetățenii din Zagreb.

La comitetul de organizare al Turului — sau Permanența, cum i se mai spune — instalat în standul vechiului tîrg de mostre din Zagreb, domnește animația specifică în preajma plecării în marile curse cicliste. Șoferii fac ultimul control al mașinilor, se împart sacii pentru alimente, numerele și tăbliițele respective, purtînd numele fiecărei echipe. Într-un stand special, echipele se prezintă pe rînd la vizita medicală: se face cîntarul, electrocardiograma, se înregistrează capacitatea vitală (spirometru). La Casa Universității și Hotel Esplanade, unde sînt găzduite echipele, de dimineață pînă seara este o mare animație. În piața Republicii, dominată de turnurile, înalte de aproape 100 m., ale impunătoarei catedrale Sf. Ștefan, datînd din secolul al XIII-lea, fîlfîie steagurile națiunilor participante și se fac ultimele preparative pentru plecare. De aci vor lua startul componenții a 13 echipe care se vor angaja de-a lungul a 1.800 de km. În locul echipelor Bulgariei și Suediei, organizatorii au invitat formațiile Angliei și Austriei, a căror sosire a fost anunțată pentru ziua de marți. După părerea unanimă a ziariștilor, tehnicienilor și specialiștilor, este clar că Turul Europei va fi una din cele mai severe confruntări pe plan mondial ale pedalorilor amatori și independenți. Din cele apărute în presă, ca și din discuțiile purtate de antrenorii diferitelor loturi, rezultă că echipa Italiei are unanime sufragii, fiind socotită favorita nr. 1 a întrecerii. Ea este alcătuită din alergători independenți, angajați ai celor mai mari fabrici de biciclete din Italia: Bottechia, Frejus, Atala și altele. Toți componenții au la activul lor performanțe de răsunet în Turul Spaniei, al Italiei, precum și în alte mari competiții internaționale. De pildă, Pavero și Uliano au cîștigat etape în tururile sus amintite. Echipa R.P.R. este una din echipele fruntașe, subliniază cunoscătorii, alături de echipa Franței și a Belgiei. În ceea ce privește echipa Mexicului (pentru prima oară într-o probă europeană), ea constituie un adevărat „mister". Se știe numai că mexicanii sînt excelenți „cățărători", dat fiind că în „Turul Mexicului" ei au urcat pînă la altitudini de 2.800 m. Cicliștii romîni, în urma certificatului de consacrare obținut în „Cursa Păcii" din acest an, se bucură de aprecieri unanime. Individual, favoritul nr. 1 este italianul Falarini. Imediat după ei sînt situați Krolak (Polonia), cîștigătorul Cursei Păcii 1956, belgianul Van Meenen, francezul Rivieri, italianul Ghervasoni, romînul C. Dumitrescu, belgianul Denis și alții. Sarcina echipei noastre, alcătuită din C. Dumitrescu, L. Zanoni, G. Moiceanu, I. Vasile, St. Poreceanu, N. Maxim și St. Ștefu, este deosebit de anevoioasă în această dură întrecere.

De altfel, antrenorul italian Alfredo Binda, a declarat că urmărește cu interes Turul Europei, întrucît din tinerii cicliști italieni care participă, urmează să selecționeze o serie de elemente pentru echipa Italiei în vederea Turului Italiei și al Franței din anul viitor.

ILIE GOGA

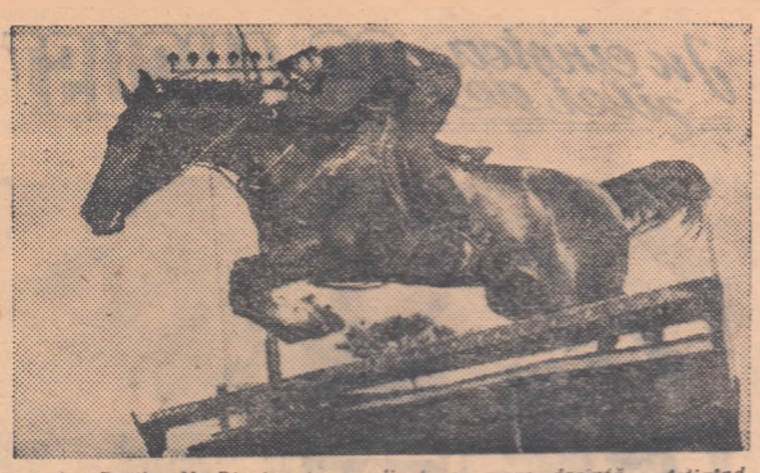

La Brăila, V. Pinciu și-a realizat o mare dorință, cîștigînd proba de vînătoare grea. Dar, V. Pinciu mai are și alte dorințe... (Foto: I. MIHAICA)

★ ★

Pe marginea concursului republican de călărie de la Brăila

Cîteva recomandări pentru... Iași

Credem că, în completarea cronicei noastre pe marginea ultimului concurs republican de călărie, trebuie amintite cîteva probleme care se conturează mai puternic acum. Și, ca și altădată, vom insista mai mult pe aspectele negative mai ales că ne despart doar cîteva zile de un nou concurs care se va desfășura la Iași.

★

Celor cîteva aprecieri critice cuprinse în prima cronică trebuie să le adăugăm un serios „semnal de alarmă" adresat antrenorilor noștri. Aceasta, pentru că la Brăila au putut fi observate destule lucruri neplăcute: progresii mitate, greșeli de „parcurs", greșeli de conducere a calului — comise de călăreți cu multă experiență — schimburi neregulamentare de cravașă care au dus la eliminarea unor echipe din proba de ștafetă, etc.

★

Cu fiecare concurs republican din acest an am avut bucuria să constatăm o masivă creștere a numărului de juniori prezenți la startul întrecerilor. Concursul de la București bătuse chiar un adevărat „record" în această privință: 40 de tineri participanți! La Brăila s-au întrecut 7-8 juniori de la Recolta Sibiu și București și... atît. Motive, justificări, condiții obiective etc., există și nu vrem să le trecem cu vederea, dar astfel de situații trebuie evitate la viitoarele întreceri la care așteptăm să vedem probe de juniori cu aceeași participare ca și pînă la concursul de la Brăila.

★

Cîteva cuvinte despre baza hipică din Brăila: în acest oraș cu oarecare tradiție în sportul călare, se poate forma un puternic centru de echitație, cu atît mai mult cu cît în apropiere există și renumitele herghelii de la ferma de stat „Ion Sion" și de la gospodăria agricolă de stat „Rușețu". Cu puțină străduință, hipodromul din Brăila poate fi transformat într-o frumoasă bază hipică în măsură să găzduiască nu numai întrecerile sportivilor brăilenești dar și pe cele ale membrilor colectivelor Recolta din raion sau regiune, etc.

★

Întotdeauna, noi am salutat cu entuziasm organizarea probelor de atelaje, de galop, curse de plat etc., care au completat perfect programul concursurilor republicane. De data aceasta nu avem prea multe cuvinte de laudă cu privire la astfel de probe. Spectatorii dornici să urmărească cursele de galop și de atelaje (îndeminare) au trebuit să se mulțumească privind întrecerea a... două căruțe și disputa a doi călăreți de galop. Este recomandabil ca atunci cînd nu există condiții corespunzătoare să se renunțe la astfel de probe care nu servesc cîtuși de puțin popularizării sportului hipic. Dimpotrivă.

★

Puține la număr, „surprizele" n-au lipsit nici de la Brăila. În călărie, acest termen este poate mai elastic decît în alte sporturi... Totuși nu putem numi altfel victoria lui O. Corut în proba de categoria „U", prima victorie a călărețului V. Pinciu în proba de vînătoare grea etc. Performanța acestuia din urmă este deosebit de valoroasă și faptul că de la această întrecere au lipsit Mihai Timu cu Troica, D. Velicu cu Fildeș și Gh. Antohi cu Odobești, nu diminuează meritele călărețului V. Pinciu. Bucuria pe care o încercăm ori de cîte ori călăreți mai puțin... favoriți cîștigă primul loc, nu ne face să uităm însă că... favoriții nu mai cîștigă în ultima vreme... Poate pentru analiza de sfîrșit de an se va pune celor în drept această întrebare; ne-ar interesa mai ales... răspunsul!

D. GIRLEȘTEANU

Spartachiada de vară a tineretului

CALIFICATIVUL „FOARTE BINE", REGIUNII PITEȘTI!

Am urmărit sîmbătă și duminică la Pitești, întrecerile din cadrul fazei regionale — penultima — a marei competiții de masă Spartachiada de vară a tineretului, competiție care a angrenat din prima etapă sute de mii de tineri de pe întreg cuprinsul țării.

N-am să relev, decît în treacăt, frumosul succes de care s-au bucurat întrecerile în acest oraș. Mii de cetățeni ai orașului prezenți în tribunele stadionului „23 August" urmărind cu viu interes disputele întreceri, au ținut să răsplătească cu binemeritate aplauze comportarea numeroșilor tineri talentați, care în probele la care au concurat s-au arătat a fi reale „speranțe". (Ovidiu Lupu — Drăgășani, Elena Fuscel — R. Vîlcea, Gh. Rădulescu — Pitești, Ofelia Porumboiu — Cîmpulung, Dragoș Ieremia — Pitești ca și echipa de handbal feminin a colectivului Flamura roșie Rm. Vîlcea).

Voi insista mai mult asupra altui aspect care nu putea trece neobservat nici chiar unui spectator indiferent. Este vorba de organizarea în sine a întrecerilor. Se știe că organizarea fazei regionale revenea în primul rînd comitetului regional C.F.S. și comitetului regional U.T.M. Dar, așa cum era și firesc, un ajutor în această direcție era de așteptat atît din partea comitetului orășenesc U.T.M., a consiliului sindical regional ca și a secțiunii culturale a sfatului popular. Din păcate în toiul pregătirilor, în „febra" care a cuprins pe organizatori în goană după rezolvarea tuturor problemelor, nimeni nu s-a hotărît să acorde vreun sprijin. Problema destul de dificilă a cazării unui număr de aproape 500 de concurenți, a pavoazării în oraș și la stadion ca și toate acțiunile legate de asigurarea unei depline reușite a întrecerilor a fost lăsată, în mod exclusiv, pe umerii cîtorva oameni. Din fericire, oameni de nădejde, care s-au străduit — și au reușit — să asigure întrecerilor, condiții optime de concurs.

Relevăm cu acest prilej dragostea de care au dat dovadă cîțiva profesori de educație fizică din oraș și regiune, care — deși se aflau în concediu — au înțeles să-și aducă aportul la reușita întrecerilor. (Anatolie Andrei, Emil Drăgan, Gh. Timbrian, Victor Iosifescu, Jean Pîrvu etc.).

Ținem să subliniem, de asemenea, larga înțelegere dovedită și de conducerile unor școli (Școala mecanică agricolă, Pitești și Școala medie de fete nr. 1) care s-au străduit să asigure participanților condiții de cazare dintre cele mai bune.

TIBERIU STAMA

Reportaj duminical
ÎN ORAȘUL DE SUB TÎMPA

Printre numeroșii călători care coborau sîmbătă la amiază din „Orient-Expresul" oprit pentru opt minute în gara din Orașul Stalin, se aflau și doi reporteri sportivi. Faptul în sine nu prezintă nimic deosebit și desigur că nici nu l-am fi menționat dacă nu ne-ar fi izbit de la bun început o răceală de rău augur pentru proiectata noastră „incursiune" duminicală pe terenurile de sport din orașul de la poalele Tîmpei. La „propriu", răceala ne-a întîmpinat printr-o temperatură nefiresc de scăzută în miez de vară, iar la „figurat" am simțit-o de la primul contact cu activiștii organelor locale de conducere a întrecerii sportive, care nu s-au arătat de loc entuziasmați de perspectivele unei vizite inopinate pe diversele baze sportive din oraș.

— Activitate sportivă de masă, duminica? Greu, foarte greu. Nu cred ca o să găsiți așa ceva în orașul nostru! La noi, astăzi, de competiții avem în cursul săptămînii. Duminica nu-i prinzi pe oameni la teren să dai cu tunul...

Sfaturile tov. Ilie Stelian, președintele comitetului orășenesc C.F.S. ne-au cam pus pe gînduri. Ba chiar — ca să fim sinceri — erau cît p-aci să ne determine să facem cale întoarsă. Totuși, ne-am întrebat: Este oare firesc ca într-un oraș cu asemenea tradiții sportive terenurile să fie pustii tocmai duminica? Imposibil! De aceea, mai ales după ce tov. Ioan Schmidt, președintele comitetului raional C.F.S. și conducător „voluntar" al motocicletei comitetului regional, ne promisese că ne va pune la dispoziție acest rapid mijloc de locomoție, pentru a ne facilita cît mai multor baze sportive, ne-am declarat gata să pornim la drum.

Și am pornit-o, a doua zi dis-de-dimineață, dar fără motocicleta promisă cu „bunăvoință" de tov. Ioan Schmidt, care a strălucit prin... absență. Am hotărît din capul locului să ocolim în mod voit competițiile importante. Și trebuie spus că erau destule întreceri de acest fel: pe terenul de tenis de lîngă școala de antrenori se înfruntau echipele de primă categorie C.C.A. și Energia Steagul roșu, pe stadionul II. nerelu'ui era programat un atractiv joc de handbal feminin, în care evoluau nu mai puțin de cinci dintre componentele echipei campioane mondiale, iar întîlnirea de fotbal dintre Energia Metalul Steagul roșu și Recolta Avîntul Reghin, contînd pentru Cupa R.P.R., încheia într-un mod destul de promițător acest „trio" de întreceri oficiale.

Primul popas: concursul regional de motocros organizat de A.V.S.A.P. Primul popas, primul... necaz. Deși se pregăteau de plecare în cursă 14 concurenți, printre care șoferul mecanic Mihai Benedek, montatorul Ion Moldoveanu, fruntaș în muncă la automotoare C. F. R. și alți înimoși motociclești, am remarcat absența regretabilă (și mai ales nejustificată) a sportivilor din raioanele Mediaș, Sibiu și Făgăraș. Curînd, acoperind cu un uruit asurzitor aplauzele numeroșilor spectatori, motocicletele au pornit să se „înfrunte" în sus, spre Warte, iar noi, la rîndul nostru, am pornit... în jos, spre terenul uzinei „Strungul". Cineva ne informase, binevoitor:

— Veniți acolo... S-ar putea să fie ceva

Și, într-adevăr, era... un impresionant lacăt la poarta terenului! În lipsa altei posibilități și amintindu-ne de vremea copilăriei, n-am avut altceva

— Se pare că activitatea s-a îmbunătățit simțitor: a rămas un singur lacăt.

de făcut decît să privim în interiorul terenului printr-o spărtură din gard. Ce am văzut nu ne-a încîntat: terenul neîngrijit, cu o adevărată „mantinelă" de hîrtii și alte gunoaie, cu plasele de la porțile de fotbal într-un hal fără de hal și cu un aspect general deplorabil. Deși situat în centrul orașului, terenul „Strungul" n-are de loc un aspect... central. Impresii asemănătoare am culeș de la terenurile Dinamo 6 (căruia sperăm că noul proprietar, colectivul Locomotiva, îi va da o înfățișare corespunzătoare), de la terenul de baschet Voința (care în pofida excelentelor sale calități și a poziției pitorești e lăsat în voia soartei pe motiv că... nu rentează) și chiar de la stadionul Tineretului, unde terenul principal a fost proaspăt... reomologat pentru jocuri de categoria A, iar terenul II este o alternanță de gropi cu... movilițe.

Nu ne-am grăbit să tragem însă concluzii pesimiste, pentru că, vizitînd stadionul „Tractorul", aflat în plină reconstrucție, ne-am dat seama că spiritul gospodăresc poate face adevărate minuni și mai ales poate servi drept exemplu.

Soarele se ridicase hărșor către amiază cînd, tot umblînd după activitate sportivă de masă duminicală, am nimerit pe terenul de volei al Institutului Forestier, unde am găsit, în sfîrșit, două echipe în plină întrecere. Nici n-am apucat însă să ne bucurăm de a fi întîlnit pe un teren de sport tineri ca frezorul A. Tirscher, strungarul Liviu Rusu sau controlorul de calitate Constantin Dumitru de la Uzinele de Tractoare întrecîndu-se pentru titlul de fruntaș pe regiune în campionatul de volei juniori, cu desenatorul tehnic Gh. Moldovan, tehnicianul Victor Folcic și colegii lor de echipă de la Flamura roșie Sibiu, cînd... altă deziluzie: am aflat că din toate orașele regiunii Stalin, nu participaseră la campionat decît Orașul Stalin și Sibiu!

În timpul acesta, la strandul Progresul, la poligonul de tir de sub Tîmpa și pe terenul Metrom, se disputa o competiție organizată de colectivul Energia Constructorul. Multe probe, dar puțini concurenți (la tir și natație erau cîte 4 participanți!).

Noaptea tîrziu, în trenul care ne purta spre București, ne-am dat seama cît de greu este să scrii un reportaj cu aspecte pozitive din activitatea sportivă de masă într-o duminică de vară la Orașul Stalin. Și amărăciunea noastră a fost cu atît mai mare cu cît am ajuns rapid la concluzia că un asemenea reportaj se putea totuși ușor scrie dacă...

...excursiile pe bicicliste la Poiana Stalin, Postăvarul și Valea Oltului, care duminica au un caracter de masă, dar neorganizat, ar căpăta totuși „trăsături" de întrecere sportivă. N-am mai asista atunci la spectacolul neplăcut al unui „start" cu numai 3 cicliste și 4 ciclești în faza regională a Spartachiadei!

...organele sportive locale ar organiza din timp competiții atractive de atletism, volei, fotbal ș. a. în Poiana Stalin, unde duminica vin mii de excursioniști din oraș.

...colectivele sportive (aviz în special colectivelor Steagul roșu, Strungul, etc.) și-ar înzestra terenurile cu materiale și echipamente elementare și în cantitate suficientă.

...s-ar organiza duminică de duminică întreceri sportive de casă, cu caracter popular, sau concursuri cu handicap.

Cîteva inițiative în acest sens ar putea crea o activitate sportivă duminicală și ar înviora simțitor activitatea de masă din cursul săptămînii, care — de ce să n-o apunem! — nu este nici ea pe măsura tradiției sportive locale.

MARIUS GODEANU
V. ARNĂUTU

Din cauza slabei munci de mobilizare, iată ce activitate au avut duminică...

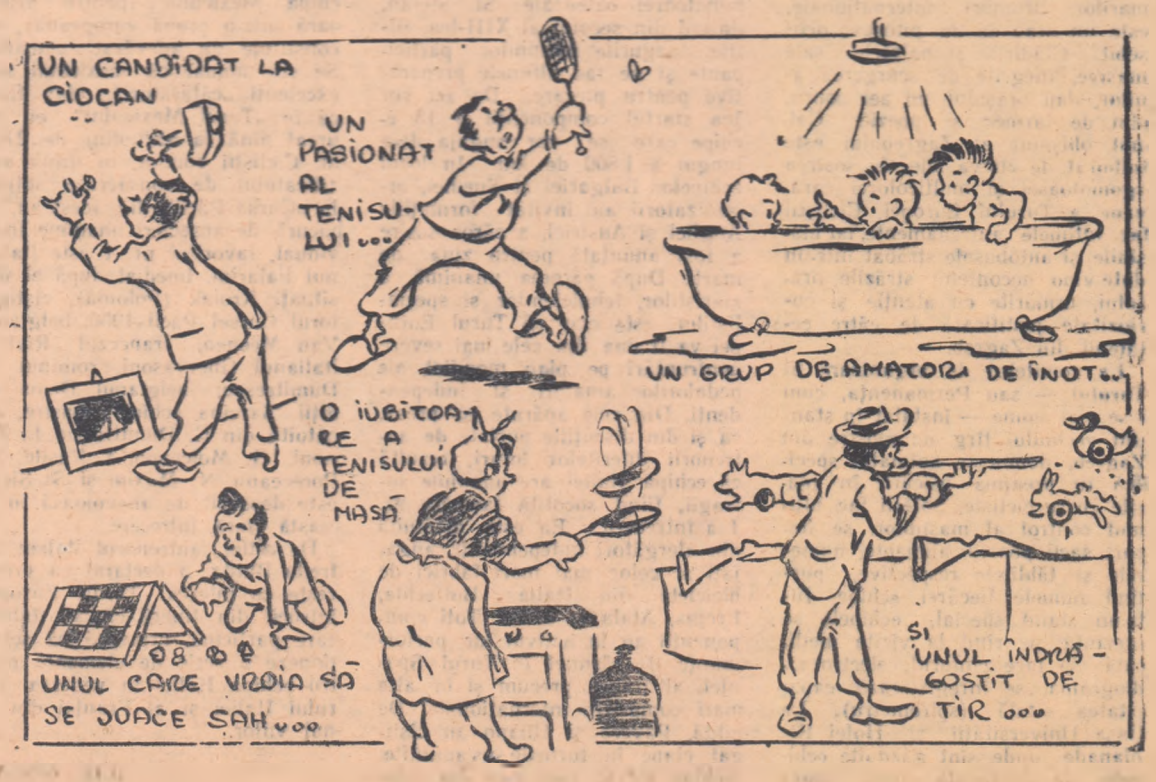

Au început campionatele republicane de Yachting

MAMAIA, 6 (prin telefon). — Astăzi au început întrecerile campionatelor republicane de yachting pe anul 1956. Numeroşi concurenţi din Bucureşti şi Constanţa au luat startul în prima regată din cadrul competiţiei rezervată ambarcaţiunilor din clasa star. In program a intervenit o modificare: ieri nu s-a mai desfăşurat regată de concurs, concurenţii participînd numai la o regată de recunoaştere. Azi dimineaţă la ora 10 s-a dat primul start în competiţia care se întinde pe-a lungul a peste două săptămîni. De remarcat că la campionatul republican de star — care se desfăşoară pe mare — participă un număr de ambarcaţiuni din această clasă nemai întîlnit pînă acum în concursurile noastre interne: 18.

Regata de azi s-a desfăşurat la 3 mile în largul mării, pe un parcurs de 10 mile. Ea a durat circa 3 ore supunînd pe concurenţi la o serie de eforturi deosebite, provocate de o mare foarte agitată. La sfîrşitul regatei victoria a revenit campionilor de anul trecut ai probei, Dimitriu şi Lungu de la Energia. De altfel, şi în acest an ei se prezintă ca principali favoriţi.

Iată clasamentul primei regate:

1. *Mircea Dimitriu-Gh. Lungu (Energia)* 1.356 p.; 2. Calcan-N. Navasart (C.C.A.-Marina) 1.055 p.; 3. Geres-Ilea (Energia) 879 p.; 4. Butucaru-Zamfir (Energia) 754 p.; 5. Strominger-Iordache (Progresul) 657 p.; 6. Puşcariu-Dănescu (C.C.A.-Marina) 578 p.

Organizarea tehnică, asigurată de A.V.S.A.P. este foarte bună.

Regatele continuă zilnic.

I. HABOT

Concursul ciclist popular „Cupa poştaşului"

Colectivul sportiv Locomotiva P.T.T.R. şi ziarul „Fulgerul" organizează, duminică 12 august, a III-a ediţie a concursurilor populare dotate cu „Cupa Poştaşului". Întrecerile se vor disputa pe şoseaua Bucureşti-Piteşti. „Cupa Poştaşului" va reveni asociaţiei cu cea mai bună mobilizare, potrivit numărului de sportivi clasaţi în cele 7 probe ale zilei: categ. I şi II, categ. III şi neclasificaţi, semicurse, fete-curse, băieţi-oraş şi fete-oraş.

Adunarea participanţilor la ora 7, în faţa palatului M.P.T. (Poşta Centrală) calea Victoriei 12.

Inscrierile se primesc la sediul comisiei orăşeneşti de ciclism Bucureşti, str. V. Alecsandri nr. 6, pînă sîmbătă 11 august la ora 14.

Reprezentativa de polo pe apă a Angliei întîlneşte echipa R. P. Romîne

(Urmare din pag. 1)

lotului deplasat la Bucureşti mai întîlnim cinci titulari care au jucat şi la Torino: Grady, Jones, Worsell, Turner, Miller.

In tabăra noastră colectivul de antrenori supraveghează cu atenţie pregătirea lotului nostru, insistînd îndeosebi asupra greşelilor manifestate în ultimul timp. Atît ei cît şi componenţii lotului ne-au rugat să transmitem cititorilor noştri dorinţa lor vie de a apăra cu cinste culorile ţării şi de a obţine revanşa. Ne grăbim... mai ales că facem, revanşîndu-ne la rîndul nostru pentru relaţiile pe care ni le-au furnizat în legătură cu adversarii lor de mîine.

G. N.

Meciul de polo va începe la ora 21.00 iar în deschidere de la ora 19.30 se va desfăşura un program alcătuit din probe de înot, sărituri şi polo pe apă.

FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL ● FOTBAL

NOUTĂŢI ÎN PREAJMA RELUĂRII CAMPIONATULUI

Apropierea reluării campionatului republican a intensificat pregătirile echipelor de fotbal. Cele mai multe au susţinut jocuri amicale de verificare, care au stîrnit un viu interes, dovadă că iubitorii de fotbal abia aşteaptă începerea returului campionatului.

■ In campionatul categoriei A, duminică se vor disputa în prima etapă a returului, numai cinci jocuri: **Ştiinţa Cluj — Progresul Bucureşti, Dinamo Bucureşti — Dinamo Bacău, C.C.A. — Dinamo Oraşul Stalin, Locomotiva Timişoara — Energia Flacăra Ploeşti şi Progresul Oradea — Ştiinţa Timişoara.** Al şaselea meci **Energia Minerul Petroşani — Locomotiva Bucureşti** este amînat deoarece echipa din Petroşani urmează să susţină un joc internaţional în cadrul „Zilei Minerului". Toate meciurile vor începe la ora 17.

■ In ce priveşte partidele de la Bucureşti, acestea se vor disputa în zile diferite după următorul program:

Sîmbătă 11 august, Stadionul Dinamo (ora 17.30): Dinamo Bucureşti — Dinamo Bacău.

Duminică 12 august, Stadionul Republicii (ora 17): C.C.A. — Dinamo Oraşul Stalin.

■ La Ştiinţa Cluj a fost rezolvată problema antrenorului: acesta este Niculae Munteanu, un fost internaţional. Săptămîna aceasta studenţii vor face trei antrenamente în vederea jocului cu Progresul Bucureşti, dintre care unul la două porţi cu Energia Metalul Cluj. Duminică va juca probabil formaţia următoare: **Todor — Szekely, Mureşan (Isac), Nedelcu I — Moldovan, Cojocaru (Georgescu) — Papiu (Nedelcu II), Lutz, Avram, Suciu, Dragoman.**

■ Duminică, Progresul Oradea a susţinut un joc de verificare în compania echipei Energia Metalul Oradea, de care a dispus cu 3-2 (3-1), punctele fiind înscrise de Bodo, Meszaros şi Köszegy, respectiv Beres şi Dul. Pregătirile orădenilor vor continua săptămîna aceasta pentru a se remedia deficienţele remarcate cu prilejul partidei amicale.

■ In lipsa echipei cehoslovace Tatran Preşov, care şi-a contramandat turneul în ţara noastră, Energia Flacăra Ploeşti s-a antrenat duminică în compania formaţiei sale de juniori. Rezultat: 3—2 (3—1) pentru prima echipă, punctele fiind înscrise de fraţii Munteanu şi Neacşu. In acest meci, ploeştenii au încercat din nou — cu succes — cîţiva juniori. Echipa a jucat mai iute în prima repriză şi a slăbit ritmul în a doua.

■ Cîteva echipe de categorie A şi-au completat loturile de jucători înainte de începerea returului: Locomotiva Timişoara cu **Retezan şi Glămeanu**, Dinamo Bucureşti cu **Voica, Nunweiler şi Izghirean**, CCA cu **Bibere, Dragomirescu, Ghibea şi Botescu**, Progresul Bucureşti cu **Paraschiv şi Costea**, Dinamo Bacău cu **Cîmpeanu**.

■ Energia Minerul Petroşani, cu o formaţie din care a lipsit Paraschiva, a jucat duminică la Orăştie cu Energia din localitate. Echipa Energia a cîştigat cu 2—0 (2—0) prin punctele marcate de Ciurdărescu şi Stancu. Oaspeţii au jucat sub valoarea lor.

■ Două jocuri de Cupa R.P.R. nu s-au disputat duminică, fiind amînate pentru data de 16 august: Progresul Luduş — Recolta Avîntul Tg. Mureş (aceasta din urmă a jucat duminică în R.P. Ungară) şi Energia Metalul Oţelul Roşu — Locomotiva T. Severin (severinenii au întîlnit duminică pe Vasas Diosgyör).

■ Campionatul categoriei B se va relua la 26 august. Pînă atunci se vor disputa următoarele restanţe: **Progresul C.P.C.S. — Fl. roşie Bacău** (duminică 12 august, pe Stadionul Republicii ora 15) şi **Locomotiva Iaşi — Progresul C.P.C.S. Bucureşti şi Dinamo Birlad — Energia St. Roşu Or. Stalin** (duminică 19 august).

■ Returul categoriei C va începe duminică. Echipele s-au pregătit serios în vederea primelor jocuri. Astfel, Progresul Corabia a jucat duminică cu Progresul F.B. II Bucureşti şi a cîştigat cu 3—2 (2—0), prin golurile înscrise de Gică Andrei (2) şi Ionescu.

Munca din tabăra de juniori trebuie continuată la colective!

Tabăra naţională de juniori de la Rîmnicu Vîlcea şi-a încheiat activitatea într-un cadru festiv. Spectatorii prezenţi au urmărit cu vie satisfacţie defilarea ireproşabilă a juniorilor, demonstraţia de gimnastică de ansamblu, ca şi probele atletice cuprinse în programul de închidere, care le-a lăsat cele mai frumoase amintiri, iar cele trei jocuri susţinute de echipele taberei le-a dat prilejul de a viziona spectacole fotbalistice de calitate superioară.

De fapt, aceste jocuri de închidere au constituit un examen pentru juniorii chemaţi în tabără. Ei au arătat în cele 90 de minute tot ceea ce au învăţat în aproape o lună de zile de muncă intensă şi însufleţită pe care au dus-o cot la cot cu antrenorii lor. Şi cei mai mulţi dintre ei au trecut cu succes acest examen. Aplauzele prelungite şi entuziaste ale spectatorilor din Rîmnicu Vîlcea au subliniat calitatea unui joc de fotbal care s-a ridicat de multe ori la nivelul categoriei B şi chiar A, au răsplătit evoluţia celor mai buni juniori pe care i-a întrunit vreo tabără organizată în ultimii şase ani. In acelaşi timp, aplauzele s-au adresat şi antrenorilor, care au îndrumat zi de zi activitatea juniorilor în tabără.

Şi s-a muncit mult şi cu folos în această tabără!

In urma unor propuneri mai judicios făcute de comitetele regionale C.F.S. şi a unei selecţionări mai atente şi mai exigente care s-a făcut la Bucureşti, la tabăra de la Rîmnicu Vîlcea au participat juniori, cărora de la bun început li s-au întrevăzut reale perspective de progres. Dotaţi cu un fizic dezvoltat şi cu calităţi tehnice evidente, aceşti juniori au constituit un material uman de valoare, care a permis antrenorilor — printr-o muncă asiduă şi metodică — să lucreze cu rezultate imediate. Infruntînd şi depăşind greutăţile de natură organizatorică şi tehnică inerente unui început, antrenorii au reuşit ca în a doua etapă (prima a constituit-o selecţia făcută la Bucureşti) să cunoască exact gradul de pregătire al juniorilor, posibilităţile lor, şi să treacă la antrenamente corespunzătoare. In această etapă s-a desfăşurat o intensă muncă de corectare a deficienţelor prezentate de unii juniori, ca urmare a unei insuficiente instruiri la colective. Odată cu etapa a treia s-a trecut la alcătuirea unor loturi omogene ca vîrstă şi pregătire, denumite ocazional: „Oltul" şi „Dunărea", cuprinzînd — prima — juniori născuţi în 1937 şi 1938 iar cealaltă pe cei născuţi în 1938 şi 1939, adică elemente care să poată fi folosite imediat, atît în echipe prime cît şi în reprezentative naţionale; „Argeşul" a fost echipa de perspectivă, cu juniori născuţi în 1939 şi 1940, deci elemente în plină dezvoltare; celelalte trei echipe: „Mureşul", „Someşul" şi „Siretul", au cuprins juniori născuţi în 1937—1940, care nu au putut fi introduşi în primele trei echipe. Intre juniori nu a existat însă diferenţă prea mare de valoare şi pregătire, astfel că oricînd puteau fi folosiţi unii în locul celorlalţi. In cadrul acestor şase echipe, dintre care ca valoare şi ansamblu s-au impus totuşi „Oltul" şi „Dunărea", s-a dus mai departe munca de instruire, cu accent pe desăvîrşirea pregătirii şi perfecţionarea juniorilor. Rezultatul?

Progres evident şi elemente care asigură cadre de nădejde pentru colectivele respective, ca şi pentru echipele naţionale de juniori. Este deosebit de îmbucurător faptul că tabăra a scos la iveală mulţi centri înaintaşi şi multe extreme de valoare, adică ceea ce lipseşc în general echipelor noastre fruntaşe. Elemente ca: Gergely (B. Mare), Nunu (Constanţa), Voicu Petre (Buzău), Tamaş (Oraşul Stalin), Unguroiu (Buhuşi), centri înaintaşi —, Noian (Mediaş), Renye (Jimbolia), Lupu (Or. Stalin), Gall (Arad) etc., extreme,— dacă vor fi bine îndrumate în viitor şi li se va asigura o activitate competiţională corespunzătoare, pot ajunge curînd titulari în primele echipe. Alături de aceştia s-au mai evidenţiat: portarii Popovici (Iaşi), Lang (Oradea), Comăniţă (Bucureşti), Ojoc (Bucureşti), fundaşii Codreanu (Timişoara), Dănulescu (Constanţa), Ardeleanu (Oraşul Stalin), Miligan (Bucureşti), stoperii Stere (Bucureşti), Olteanu (Oraşul Stalin), Bozdog (Turda), mijlocaşii Popescu Octavian (Bucureşti), Mureşan Pavel (C. Turzii), Stanciu (Bucureşti), Neacşu (Bucureşti), Bărbulescu (Găeşti), Nagy (Oraşul Stalin), Nunweiller II (Bucureşti), interii Melente (Bucureşti), Czako (Cugir), Halagian (Bucureşti), Ionescu Ion (Bucureşti), Broscăteanu (C. Lung Piteşti) etc. De altfel, dintre aceştia mulţi au intrat în vederile selecţionerilor pentru viitoarele întîlniri ale reprezentativei de juniori.

Munca din tabără trebuie continuată însă, la colective. Tuturor juniorilor participanţi în tabăra de la Rîmnicu Vîlcea trebuie să li se asigure mai departe o pregătire corespunzătoare. Antrenorii lor de la colective au datoria să folosească fişele individuale care au fost alcătuite, ca ghid în munca lor cu aceşti juniori. Multe elemente pot fi folosite de pe acum în primele echipe şi antrenorii trebuie să le promoveze cu curaj, dar în mod chibzuit pentru a nu le forţa şi a nu le rata dezvoltarea cauzînd pierderea unor elemente valoroase. Credem că pe viitor, asociaţiile ar putea sprijini şi continua munca din taberele naţionale, organizînd ele însele tabere de juniori, aşa cum fac — cu rezultate bune — asociaţiile Energia sau Dinamo.

In ce priveşte taberele naţionale, socotim că ele trebuie să atingă o treaptă superioară de organizare. Se simte nevoia de a se organiza cîte două pe an — după gradul de pregătire şi valoarea juniorilor, iar durata lor să fie mărită la şase săptămîni, în interesul unei instruiri mai temeinice, cu rezultate şi mai bune. Taberele au ajuns să fie adevărate şcoli ale fotbalului şi ele trebuie menţinute la acest nivel. De asemenea, credem că ar fi foarte util pentru pregătirea juniorilor, organizarea în cadrul taberelor a unui curs de arbitri şi a unui curs de antrenori, pentru specializare în probleme de instruire în domeniul juniorilor. In sfîrşit, o altă concluzie a taberei de la Rîmnicu Vîlcea: este aceea că comitetele regionale C.F.S. trebuie să fie şi mai exigente în propunerile pe care le vor face şi în care vor trebui să ţină seama, ca un criteriu principal, şi de educaţia juniorilor, iar principiul selecţionării la Bucureşti trebuie menţinut şi chiar întărit.

PETRE GAŢU

Echipa „Oltul", considerată drept cea mai bună din tabără. De la stînga la dreapta — Sus: *Gh. Girlea, antrenor, Miligan, Czako, Dănulescu, Stere, Coman, Comaniţă, Balint, L. Zilahi, antrenor.* Jos: *Stanciu, O. Popescu, Haimovici, Renye, Melente, Tamaş, Nagy, Lupu.* (Foto I. PIŞCARAC)

Returul întîlnirii Dinamo Bucureşti — Galata Serai la 30 septembrie

Tratativele ulterioare duse pentru stabilirea datei returului partidei Dinamo Bucureşti-Galata Serai din cadrul „Cupei Campionilor Europeni", au fost încheiate. Clubul din Istanbul a confirmat data de 30 septembrie. Astfel, cele două jocuri vor avea loc la 26 august la Bucureşti şi la 30 septembrie la Istanbul. Odată cu confirmarea datei returului, clubul Galata Serai a anunţat că la 22 august va pleca spre Bucureşti. Urmează să fie rezolvată şi problema arbitrului meciului de la Bucureşti.

INFORMAŢII Pronosport

In urma trierii celor 533.301 variante depuse la concursul Pronosport nr. 31 (etapa din 5 august) au fost găsite:

123 variante cu 12 rezultate;
1.446 variante cu 11 rezultate;
8.400 variante cu 10 rezultate.

Operaţiunile de omologare sînt în curs de desfăşurare.

★

Premiile speciale atribuite buletinelor cu „0" rezultate de la concursul nr. 29 din 22 iulie a.c. au fost repartizate astfel:

Motocicleta „I.F.A." de 350 cmc. atribuită participantului cu cele mai multe variante cu „0" rezultate a revenit lui: Petrescu Alexandru din Curtea de Argeş, str. Negru Vodă 41, care a avut 140 variante cu „0" rezultate.

Motocicleta „I.F.A." de 350 cmc. atribuită prin tragerea din urnă a revenit participantului: Const. Dobrescu din Brăila str. Ştefan cel Mare 233.

Croaziera pe Marea Neagră a revenit participantului. Taciu Matilda din Făgăraş, str. Ştefan Gheorgiu 13.

Cele două excursii în U.R.S.S. pe itinerariul Kiew-Moscova au revenit participanţilor: Danceco Vera din Bucureşti, str. Austrului 14 şi Gheorghe Maria din Constanţa, str. Dorului 37.

Excursia în R. P. Bulgaria a revenit participantului: Vîlceanu Vasile din Craiova, str. Cerna 25.

Excursia din R. P. Polonă a revenit participantului: Mihăilescu Ion din Bucureşti, str. Despărăţeanu 43.

Excursia în U.R.S.S. pe itinerariul Kiew - Moscova - Leningrad a revenit participantului: Catrava Ştefan din Ploeşti str. Mihai Bravu 2).

AEROMODELIŞTII NOŞTRI FRUNTAŞI ÎN FAŢA UNUI GREU EXAMEN

Nu ne mai întîlnisem de mult cu tinerii noştri constructori de aeromodele şi aceasta pentru că „mica aviaţie" nu s-a bucurat în ultima vreme de o activitate competiţională prea bogată. De nicăieri nu primeam veşti despre realizările aeromodeliştilor, despre întrecerile lor sau despre oarecari performanţe de valoare. De aceea, mai zilele trecute, cînd am aflat că în curînd va avea loc un concurs internaţional de aeromodele la care a fost invitată şi ţara noastră, am pornit — înarmaţi cu creioane ascuţite şi cu block-notesuri noi-nouţe, spre Centrul de Aeromodele din Capitală, hotărîţi să punem întrebări peste întrebări.

Am ciocănit la o uşă — nimeni. Am deschis alta şi ne-am trezit exact în faţa omului pe care-l căutam: Anania Moldoveanu, conducătorul centrului de aeromodele, recordman şi campion al ţării, cel care cu ani în urmă depăşise recordul mondial de viteză la categoria modele cu reacţie al americanului Thomas Barker.

— Vă interesează activitatea noastră? Deh! Ar fi cam multe de spus şi nu ştiu dacă aveţi destul timp să ne ascultaţi.

În convorbirea care a urmat am aflat că în afară de cursurile de perfecţionare pe care instructorii acestui centru le ţin cu aeromodeliştii din toate centrele ţării, aci se construiesc şi se experimentează nenumărate tipuri de aeromodele de toate categoriile.

— Federaţia Aeronautică Internaţională, ne explică Anania Moldoveanu, îşi sporeşte exigenţele de la an la an. Ca urmare, trebuie să construim şi să experimentăm tipuri de aeromodele din ce în ce mai pretenţioase, a căror lansare în competiţii necesită un antrenament deosebit.

Fiindcă venise vorba de competiţii am vrut să aflăm care sînt obiectivele aeromodeliştilor noştri faţa de apropiatul concurs internaţional din Iugoslavia.

— Pînă la 28 august, cînd se va da startul în întrecerea internaţională de la Subotiţe — Patik, care întruneşte un criteriu european de motomodele şi un concurs de hidro-motomodele, sarcinile noastre sînt deosebit de grele...

Înaintea acestei competiţii, cei mai buni aeromodelişti din ţara noastră vor participa la trei concursuri de selecţie care se vor desfăşura între 10 şi 28 august la Bucureşti. Prezentînd modele de concepţie şi construcţie proprie, echipate cu motoraşe de 2,5 cmc. capacitate cilindrică, ei îşi vor măsura forţele în vederea alcătuirii lotului nostru reprezentativ.

— Anul acesta, ne spune G. Craioveanu, un talentat instructor aeromodelist, dispunem de motoraşe germane — Zeiss Jena şi Webra — capabile să dezvolte 16.000 de turaţii pe minut. Condiţiile regulamentului sînt foarte dificile. În 15 secunde de la darea startului modelul trebuie să cîştige 150 m. înălţime şi apoi să planeze cel puţin trei minute. Vom depune toate eforturile spre a nu mai fi handicapaţi de concurenţii străini.

Convorbirea noastră a fost întreruptă de zgomotul unui motomodel care tocmai lua startul într-un zbor experimental. Aeromodelistul fruntaş, Ştefan Purice, care face parte din lotul celor selecţionaţi împreună cu Otto Hintz, Ernest Kiss, G. Craioveanu, A. Moldoveanu şi G. Gănţoiu îşi verifica motomodelul. Am asistat la decolarea acestui aeromodel şi, aşa cum se vede şi din fotografia noastră, ne-am convins odată mai mult că sportul aeromodelist nu este numai spectaculos ci, în acelaşi timp, el cere concurenţilor calităţi fizice şi morale deosebite.

Cît despre activitatea Centrului de Aeromodele, hotărît lucru, ea nu poate fi cuprinsă într-un singur articol de gazetă.

I. V. POPA
B. MARICA

În aşteptarea startului, aeromodelistul cunoaşte aceleaşi emoţii, aceeaşi încordare ca oricare alt sportiv...

NOTĂ

La redacţia noastră a sosit de curînd o scrisoare din partea tov. A. Chiţei, directorul şcolii pedagogice din Deva. Iată conţinutul ei:

„În legătură cu articolul apărut în ziarul dvs. nr. 2843, din 3 iulie 1956, la rubrica „Lovitura de pedeapsă", intitulat „Nu wea omul şi pace", ţin să precizez următoarele: În ziua de 24 iunie (la care se referă articolul în cauză), nu am îngăduit ca în curtea şcolii să se desfăşoare acea competiţie sportivă, pentru că elevii şcolii se aflau în plină desfăşurare a examenelor de promovare şi de absolvire. Întrucît elevii şcolii sînt toţi interni, sălile de clasă şi de meditaţii fiind în preajma terenului de sport, ba chiar şi curtea şcolii a fost pusă, la cererea elevilor, la dispoziţie pentru a studia, era firesc ca în asemenea condiţii, să nu pot satisface cerinţa colectivului sportiv Dinamo din localitate, de a susţine acele întîlniri sportive pe terenul şcolii. Mai ales că, organizatorii competiţiei îmi solicitaseră acest lucru, chiar în ziua aceea, fără să fi fost în prealabil încunoştinţaţi şi, totodată, fără ca ei să fi avut încuviinţarea noastră.

Astfel fiind, informaţia apărută denaturează realitatea, arătîndu-mă drept un duşman al sportului, fapt cu totul inexact. Este adevărat că nu sînt un pasionat al sportului, dar am respectat şi respect mişcarea sportivă ca pe o activitate absolut necesară, precum şi ca o sarcină importantă care îmi revine în calitatea pe care o deţin în această şcoală.

În concluzie, consider că critica dvs. nu şi-a atins scopul, ea fiind neîntemeiată, întrucît corespondentul dvs. G. Cioranu, a transmis informaţia la sugestia organizatorilor care, astfel, vroiau să-şi acopere proprii lor lipsuri.

N.R. Făcînd cercetări pe teren, am constatat că cele relatate de tov. A. Chiţei sînt juste, iar corespondentul nostru G. Cioranu a comis grava greşală de a se lăsa influenţat în transmiterea acelei informaţii de către organizatori care, într-adevăr au dovedit multe lipsuri. Ca urmare, redacţia noastră a hotărît scoaterea lui G. Cioranu din rîndurile corespondenţilor voluntari, atrăgînd, în acelaşi timp, atenţia tuturor corespondenţilor asupra sarcinii importante pe care îi au de a ne transmite numai informaţii temeinic verificate.

O întîlnire „dramatică" dar numai în ceea ce priveşte evoluţia scorului...

Progresul I. T. B. — Energia Constructorul 6-5, la tenis

Partida de tenis dintre formaţiile Progresul I.T.B. şi Energia Constructorul, continuată ieri pe terenurile Centrului de Antrenament nr. 2, a dat cîştig de cauză „itebiştilor" care şi-au întrecut adversarii cu scorul de 6—5. Dacă şi în tenis ca şi în alte sporturi (de pildă, box, lupte, fotbal, handbal, etc.) ar exista posibilitatea obţinerii unui meci egal, fără îndoială că derbiul etapei ar fi fost firesc să se termine, după aspectul echilibrat al întîlnirilor, cu un astfel de scor. Dar cum, în cazul de faţă, partida trebuia să dea un învingător, Progresul I.T.B. a cîştigat la limită în faţa unui adversar care i-a fost sensibil egal. Noi ne vom permite însă, să acordăm o decizie de egalitate în ceea ce priveşte... calitatea slabă a jocului prestat de echipierii ambelor formaţii.

Prima continuare a fost aceea a meciului dintre St. Anghelescu (Progresul I.T.B.) şi C. Zacopceanu (Energia Constructorul) întrerupt la scorul de 8—6, 4—6, 10—8. Deşi dramatic prin evoluţia scorului, meciul n-a oferit un spectacol de calitate, ambii jucători acţionînd cu teamă, contractaţi şi atacînd de foarte puţine ori. În setul IV, Anghelescu a condus cu 2—0, şi 40—0, dar în loc să preia iniţiativa s-a lăsat dominat, oferind adversarului posibilitatea să cîştige 6 jocuri la rînd. Se egalează deci situaţia la seturi: 2—2. Ultimul set începe în favoarea campionului de tenis al R.P.R. El conduce cu 2—0, este egalat (2—2), prestează un joc mai dinamic şi se pare că va cîştiga: conduce cu 5—2. Este momentul psihologic al întîlnirii, de care se foloseşte însă St. Anghelescu. Acesta acţionează calm, cu mingi plasate şi unele incursiuni riscante la fileu. Scorul evoluează: 5—3, 5—4, 5—5. O revenire a lui Zacopceanu şi scorul este de 6—5 în favoarea sa. Cel care termină puternic este însă St. Anghelescu. El speculează teama adversarului de a prelua iniţiativa şi domină apropiindu-şi victoria cu scorul de 8—6. Scorul general al întîlnirii este de 5—4 pentru Progresul I.T.B. Urmează continuarea partidei dintre cuplurile feminine Eva Stăncescu—Rodica Andreescu şi Irina Ponova—Mariana Niculescu. Întîlnirea se reia din setul III, scor 5—4 (40—40) — după ce în primele seturi scorul indică o perfectă egalitate: 6—2, 2—6. Dublul formaţiei Energia, Irina Ponova—Mariana Niculescu reuşeşte să cîştige jocul şi scorul este de 5—5. Şi jocul următor revine aceluiaşi cuplu.

Reprezentantele asociaţiei Energia slăbesc însă alura şi permit adversarelor să impună jocul care le convine. Urmarea firească este că scorul evoluează în favoarea dublului itebist: 6—6, 7—6. La 7—6 şi 30—30 Eva Stăncescu, care de altfel a făcut o partidă slabă spre deosebire de Rodica Andreescu în evidentă revenire, respinge o minge, după părerea noastră „ţinută", neobservată însă de arbitru. Ultima minge aduce şi stabilirea scorului final al setului: 8—6 în favoarea cuplului Eva Stăncescu — Rodica Andreescu. Este deci 6—4 pentru Progresul I.T.B. şi oricare ar fi scorul celeilalte continuări, victoria nu le mai poate scăpa. De altfel continuarea partidei Caralulis — Anghelescu=Zacopceanu—T. Bădin n-are istoric, victoria revenind în setul V celor din urmă cu 6—3 (7—5, 5—7, 1—6, 6—4, 6—3).

Eva Stăncescu în plină acţiune

Actualităţi din lumea tirului

CONCURSUL INTERREGIONAL DE TIR PRIN CORESPONDENŢA

A luat sfîrşit o nouă competiţie de tir. Este vorba de concursul interregional de tir prin corespondenţă disputat la probele de armă liberă calibru redus 3 x 40 şi armă sport 3 x 40, care a angrenat în desfăşurarea sa aproape 20 de formaţii feminine şi masculine. În cadrul acestor întreceri au fost obţinute o serie de performanţe bune, evidenţiindu-se mulţi trăgători talentaţi. Concursul de tir prin corespondenţă a contribuit de asemenea la omogenizarea formaţiilor, la verificarea stadiului de antrenament şi al potenţialului de concurs al fiecărui component din echipă. Comisiile locale de tir au avut ocazia să dea un serios examen al maturităţii lor în materie de organizarea întrecerilor pe care l-au trecut cu „bine". Opinăm pentru organizarea a cît mai multor competiţii de acest gen care să cheme pe standurile poligoanelor un număr mare de trăgători, utilitatea lor fiind evident dovedită chiar de concursul interregional prin corespondenţă iniţiat de Comisia Centrală de specialitate.

La armă liberă, calibru redus, 3 x 40, primul loc în clasamentul general individual (bărbaţi) a revenit trăgătorului N. Dumitrescu cu 1126 p. Locurile 2 şi 3 au fost împărţite de Ion Văcaru şi V. Antonescu cu aceeaşi performanţă: 1123 p. La aceeaşi probă, rezervată fetelor, primele trei locuri au fost ocupate în ordine de: Elena Anghelescu 1103 p.; Maria Roth 1103 p.; Maria Otz 1100 p. Iată acum şi clasamentele generale pe echipe:

Bărbaţi: 1. Bucureşti 5579 p.; 2. Oraşul Stalin I 5442 p.; 3. Cluj 5.364 p.; 4. Timişoara 5331 p.; 5. Oraşul Stalin II 5096 p.; 6. Ploeşti 4653 p. femei: 1. Bucureşti 5316 p.; 2. Ploeşti 4695 p.

Proba de armă sport, 3 x 40, a cunoscut, cum este şi firesc, o participare mai largă. 10 echipe s-au prezentat pe poligoane susţinînd întrecerea, iar rezultatele au fost de cele mai multe ori foarte apropiate şi mai ales de o bună valoare. În clasamentele generale individuale pe trei poziţii, ordinea este următoarea: bărbaţi: 1. M. Străoană 1063 p.; 2. Ion Tripşa 1061 p.; 3. C. Nişanian 1061 p.; femei: 1. Maria Quintus 1081 p.; 2. Elisabeta Popovici 1047 p. 3. Maria Otz 1040 p.

Remarcabil este faptul că primele concurente din clasamentul general individual sînt componente ale echipei timişorene. Clasamentul general pe echipe arată astfel: bărbaţi: 1. Bucureşti 5243 p.; 2. Timişoara 5111 p.; 3. Cluj 4986 p.; 4. Hunedoara 4884 p. 5. Oraşul Stalin 4854 p.; femei: 1. Bucureşti 5130 p.; 2. Timişoara 5015 p.; 3. Oraşul Stalin 4796 p.; 4. Ploeşti 4696 p.; 5. Hunedoara 4486.

Ne surprinde însă faptul ci formaţiile din Hunedoara care beneficiază de materiale foarte bune şi de aportul unui antrenor — se pare experimentat — s-au comportat foarte slab obţinînd în ambele clasamente generale locuri codaşe. Aşteptăm comportări pe măsura posibilităţilor lor la viitoarele concursuri.

SPORT LA ZI

● POLO. — Conform hotărîrii Biroului Comisiei Centrale de Nataţie, etapa din 12 august a campionatului republican de polo pe apă, categoria „B" se amînă pentru 19 august.

● AEROMODELISM. Mîine dimineaţă se dă startul în prima probă a concursului republican de aeromodele pe anul 1956. Întrecerile de la categoriile planoare, propulsoare şi motomodele vor avea loc pe cîmpul de la Popeşti-Leordeni, iar cele de la modele cu zbor captiv pe pista centrului aeroclubului central din parcul „23 August".

Cicloturismul începe să se dezvolte

La prima ieşire cicloturistică din acest an au luat parte peste 60 de posesori de biciclete. Obiectivul acestei prime ieşiri a fost vizitarea Gospodărei-Afumaţi, secţia voluntară. Aici, tov. inginer apicultor Săvulescu a dat interesante lămuriri asupra procesului de obţinere a mierei, iar tov. J. Herman a arătat, la secţia pomi fructiferi, o serie de metode noi aplicate în acest sector.

Apoi, oamenii muncii din gospodărie au stat de vorbă cu cicliştii, punîndu-le întrebări în legătură cu activitatea competiţională, cu unele elemente fruntaşe, precum şi cu perspectivele pe care le are echipa R.P.R. în „Turul Europei". Cu acest prilej, tineretul din gospodărie şi-a exprimat dorinţa de a înfiinţa o secţie de ciclism. În această acţiune, ei vor fi sprijiniţi de către comisia orăşenească de ciclism, organizatoarea excursiei cicloturistice

CONCURS DE SELECŢIE PENTRU ATLEŢII FRUNTAŞI

Miercuri şi Joi va avea loc pe stadionul Republicii cu începere de la ora 18 un concurs de verificare pentru atleţii fruntaşi.

Un nou centru de antrenament pentru atletism

Începînd de miercuri 8 august, ora 17, se deschide şi pe stadionul Republicii un centru de antrenament pentru copii.

Au apărut

Cultură fizică şi sport nr. 8 (august) 1956

cu următorul cuprins:

I. KUNST — Experimentarea învăţării tehnicii şi tacticii jocului de volei, baschet şi handbal cu condiţii de joc şi apropiate de joc.
Dr. A. NIŢESCU — Contribuţii la studiul modificărilor menstruale determinate de activitatea sportivă.
F. SOOS — Despre „tempo" în scrimă.
E. NORHADIAN şi Dr. I. DORGO — Consideraţii asupra pregătirii şi comportării ciclişiştilor romîni în „Cursa Păcii" 1956.
M. GHINESCU şi M. GODEANU — Cîteva probleme în legătură cu arbitrajul în box.
D. IONOV — Sare Galina Vinogradova.
N. DUMITRESCU — Antrenamentul de bază la înot la copii.
*** — Înotul în Complexul G.M.A.
O. BANATAN — După al treilea campionat studenţesc la gimnastică.
A. IONESCU — Gimnastica sportivă în programele şcolare şi campionatele şcolare.

★

Revista de şah Nr. 8 (august)

cu următorul cuprins:

Teoria modernă
— Note teoretice pe marginea turneelor internaţionale de la Dresda şi Smederevska-Palanka II— (V. Ciocîltea)
— Despre o variantă a gambitului Budapesta (D. Drimer)
Partide şi finaluri
— Turneele: Mariancke Lazne
Turneul candidaţilor
Palanka
Dresda
Meciul R.P.F. Iugoslavia-R.P.R.
Istoria şahului
— Avîntul şahului în perioada renaşterii (S. Samarian)
Activitatea şahistă în ţară
— Concursul între dezlegători

★

Revista FOTBAL Nr. 8 (august)

care cuprinde:

N. PETRESCU: Despre metodica antrenamentului de fotbal (II)
S. PLOEŞTEANU: Nivelul tehnic al execuţiilor nu este corespunzător orientării tactice.
E. ŞTEFAN: Consideraţii asupra turului campionatului Categoriei B — seria a II-a.
H. CRISTEA: Despre pregătirile suedezilor în vederea campionatelor mondiale.
R. WETZER: Jocul mijlocaşilor în atac.
***: Al XXX-lea Congres F.I.F.A.
I. SICLOVAN: După jocurile cu Suedia şi Norvegia.
F. GLASSER: Jocul cu capul.
C. SIMIONESCU: Clasate pe ultimele locuri.
V. FIERU: Intervenţia prin alunecare.
S. CRISTEA: Spartachiada de vară a tineretului.
***: Cupa campionilor Europei: După turneul echipei „Atletica Portuguesa" în U.R.S.S.: În preajma întîlnirii Bulgaria-Romînia; Grecia; Turcia.

IMPAS

★

Schiță de L. Ropot

★ ★

— Ghioceii... Viorelele!

Mircea a tresărit. S-a uitat la buchetele albe și violete. Apoi la fața aceea oacheșă cu un boboc roșu de trandafir la ureche. În văzduh, ultimele licăriri ale soarelui se pierdeau încet în întunecarea amurgului.

— E primăvară. A cîtea? Ei și oștă-i o socoteală? A douăzeci și una. Mircea Ionescu surise amar. Îl aduse aminte de unchiul său care nu socotea niciodată la vîrstă anul pe care l-a petrecut ce patul spitalului. Ei, dar ce legătură are? Și totuși primăvara aceasta, cu revărsarea ei tumultoasă de lumină și de flori — nu cuștimte în sînge, în inimă, în gînduri — așa cum îi plăcea să spună anul trecut, acum doi ani și întotdeauna cînd se trezea în geam cu zarzării ninși de floare.

A intrat în casă. Mama sta lîngă sobă. Se obișnuise acolo. Împletea. Tatăl lui Mircea era la masă. Citea un ziar. Fuma.

— Bună seara!

— Bună seara, Mircea — îi

răspunseră amîndoi aproape odată. Tatăl citi mai departe. Mama ridică ochii către Mircea

— Dar ce ai tu? Pari atît de obosit. Ești trist Mircea, ce s-a întîmplat? Nu te simți bine?

— Ți se pare, mămico. E drept am avut mult de învățat! Dar matale exagerezi!

...Oare exagerează mama? Gîndul acesta i se înfipse în minte și nu-i mai dădea pace. Se întoarse în pat. „Ești trist, Mircea, ce s-a întîmplat?" Nu, nu mi s-a întîmplat nimic — își zise Mircea și se sculă din pat. Trase sertarul de la mesuța sa de lucru. Scoase un pachet de țigări. De obicei nu fumează. Dar acum simțea nevoia unei țigări. O aprinse. Fumul albăstrui se înlănțuia, în rotocoale mari... Ce penibil a fost! S-a așezat la masa din fața profesorului. S-a uitat pe biletul de examen. Știa cîte puțin din fiecare subiect. „Studentul Mircea Ionescu, primul subiect". Mircea s-a mai uitat odată pe bilet. Apoi a început să vorbească. În amfiteatru se făcuse liniște. Cuvintele lui Mircea răsunau clar, dar cu pauze mari între ele... Făcea vizibile eforturi să aducă parcă dintr-un trecut îndepărtat amintiri ce reveneau greu, incoerent.

„Treci la subiectul al treilea"? îi spuse profesorul surprins de șovăielile lui.

Îl durea capul, gîndurile i se învălmășeau. A spus cîteva cuvinte, apoi a tăcut.

Profesorul a clătinat încet capul.

„Ești de nerecunoscut, Mircea Ionescu. Nu știu ce să cred. Sînt obligat să-ți dau calificativul insuficient. E pentru prima oară cînd primești în facultate un asemenea calificativ".

Mircea era galben la față. Se ridică de pe scaun, lăsă privirile în jos și așa se îndreptă spre ieșire.

Lăsă capul în jos... El, Mircea Ionescu, fire ambițioasă, plină de entuziasm, învățat să privească numai înainte, în ochii celui ce-i vorbea.

Și a fost pentru a doua oară în decurs de numai trei zile...

Acum cînd stătea și trăgea cu sete din țigară, i se părea că toate acestea i le povestește cineva, încet, cu glasul stins ca al bunicului care cu ani și ani în urmă îi povestea atîtea.

Și a fost pentru a doua oară în decurs de numai trei zile...

Era la întîlnirea de șah, pe echipe, din cadrul campionatului universitar. Bucurîndu-se de faima de cel mai bun șahist din facultate, Mircea Ionescu a jucat la prima masă. După o oră de joc colegii lui terminaseră. Rezultatul era de $3^1/_2$—$3^1/_2$. Deci de el depindea victoria echipei facultății. Felul în care evolua partida nu prevestea însă nimic bun. Risca să intre în criză de timp. Ceasul de control făcănea într-una, uniform, sacadat și parcă amenințător. Colegii lui Mircea îl priveau îngrijorați. Aveau și de ce. Pentru a ieși din criză Mircea pierduse doi pioni și astfel partida era de fapt încheiată cu victoria partenerului. Dar cînd colegii lui așteptau să se scoale de la masă și să strîngă mîna studentului de la filologie, felicitîndu-l pentru victoria obținută, fără surprinși de faptul că Mircea Ionescu întrerupse partida și dădu mutarea în plic. A gîndit că astfel victoria partenerului asupra sa nu va avea răsunet. Dar ce se aude? Aplauze? Dar pentru cine? Mircea privi uluit în jur. Nu se mai juca de mult. Deci?! Aplauzele răsunau furtunos. Candidatul maestru Mircea Ionescu, care făcuse de repetate ori parte din echipa reprezentativă a țării, a lăsat capul în jos..

Așa l-a găsit și colegul său, Vasile Corbuș. Acesta a jucat și el în cadrul întîlnirii de șah interfacultăți. A avut un partener puternic. Dar lucrul acesta nu l-a intimidat pe Vasile Corbuș. S-a așezat calm la masă, s-a concentrat și cînd a început să mute piesele nu mai simțea și nu mai auzea nimic ce se petrece în jurul său.

Cînd a ridicat capul, Mircea Ionescu a întîlnit tabela neagră pe care erau înscrise cu cretă rezultatele meciului. L-a surprins remiza realizată de Corbuș în compania unui șahist atît de bun. Atras parcă de privirile aținute asupra lui, Mircea Ionescu s-a întors spre Corbuș. Parcă vede și acum ochii aceia mari în licărirea cărora nedumerirea se amesteca în umbrele compătimirii.

De pe marama nopții s-a scuturat, în scăpărări, un diamant — o stea. Deschise geamul. În cameră pătrunse boarea răcoroasă a orelor tîrzii. Se simțea obosit. Îl frămîntau gîndurile. De ce a lăsat de două ori capul în jos? Atunci auzi un glas purtat parcă de taina nopții, a întunericului: „Ia mai termină cu mutra asta! În definitiv cine nu pierde? Și apoi întreruperea partidei a fost o chestie genială. Nu uita că atît victoriile cît și înfrîngerile trebuie scăldate în rubiniu. Așa că"... și începu să fredoneze: „Cînd seara lin coboară, în amurg poposim și noi"... viața trebuie trăită Mircea și nu în amfiteatre și la masa de șah. Deci diseară la nouă!" Era vocea lui Sandu Comșa.

Îl întîlnise dimineața în fața amfiteatrului. Mai era o jumătate de oră pînă la începerea cursului; dar primăvara aceasta le-a dat tuturor ghes să iasă de dimineață pe străzile însorite.

Comșa și Grigoriu se aflau într-un grup de vreo cinci studenți. Comșa povestea vesel: ...„Avea niște ochi mari, albaștri... M-am luat după ea". Cînd l-a văzut pe Mircea a întrerupt povestirea.

„Dar ce ai, frate? Zău că nu te prinde bine mutra asta. Ai pierdut și tu o partidă de șah și ai căzut la un examen. Dar căruia dintre noi nu i s-a întîmplat așa ceva. Mai bine ascultă atei cum am acostat cea mai frumoasă femeie și nu uita Mircea: tinerețea trebuie trăită! Așa că diseară ne întîlnim..."

Și s-a dus seara la întîlnire cu Comșa și cu Grigoriu. Dar ce pustiu îi era sufletul! Mai mult ca oricînd și-a dat seama că astfel își irosește tinerețea. Cu trei luni de zile în urmă... Ce frumos era! Ore întregi stătea și studia în fața tablei de șah și fiecare oră de curs la facultate însemna un pas înainte într-o lume necunoscută pînă atunci, dar atît de frumoasă. Și apoi reuniunile de la facultate, plimbările și serile petrecute cu Anca.

În depărtare sclipea o firmă mare de neon cu litere albastre și roșii. Aprinse iarăși o țigară.

Anca... S-a certat cu ea cu trei luni de zile în urmă. Se supărase pentru că începuse să-l stîlie prea mult. Că de ce se duce cu Comșa și Grigoriu la restaurant; că de ce-și pierde nopțile. Dar ce-ar fi vrut ea? Să se ducă la creșă? Nu vezi Mircea că ai devenit galben la față, plictisit, nu te mai poți concentra. Așa i-a spus Anca ultima oară. În seara aceasta l-a întrebat și mama: „Dar ce ai tu? Pari atît de obosit?"

Aruncă țigara și se întinse în pat. Adormi. În depărtare străluceau literele albastre și roșii ale unei firme de neon.

...A doua zi Mircea asistă tăcut la cursuri. Mai tăcut ca oricînd. Își scotea notițe și se încorda să asculte cu atenție explicațiile profesorilor. În pauze se plimba singur pe culoar, fumînd.

După-amiază, cînd a ieșit de la cantină, s-a îndreptat spre club. Cînd a trecut prin dreptul sălii de șah s-a uitat pe fereastră. S-a oprit. La mese stăteau colegii lui de sport din facultate.

Într-o bancă a văzut-o și pe Anca. Urmărea cu atenție, își făcea însemnări.

În față, la tabla demonstrativă se afla maestrul, antrenorul echipei de șah a asociației. Vorbea

rar și se uita spre piesele mari fixate pe tabla demonstrativă. Mircea asculta.

„Vedeți, aici a greșit Mircea Ionescu. E o greșeală elementară care nu poate fi explicată decît prin lipsa de atenție, de concentrare, lucru inadmisibil pentru un șahist de valoarea colegului vostru..."

Cuvintele acestea l-au înțepat în inimă pe Mircea. Simțea că i se oprește suflarea. S-a retras de lîngă geam și a pornit spre ieșirea din institut. Vîntul de afară i-a răcorit fruntea. Mergea alene, fără putință de a se mai concentra la ceva.

Ajuns acasă, intră în camera sa, deschise tabla de șah și aranjă cîteva piese. Într-adevăr așa a fost. Apoi se așeză la masă. Scoase dintr-un sertar un plic, îl desfăcu și pe hîrtia albă cu nuanțe sinilii scrise: „Dragă Anca, ai avut dreptate! Iartă-mă!" Apoi semnă, împături hîrtia și o puse în plic.

Copiii au primit vizita unui maestru al sportului (Ion Wiesenmayer). Cîți dintre ei nu s-au gîndit atunci că într-o bună zi vor obține și ei rezultate ca ale lui Wiesenmayer...

(Foto R. VILARA)

PRIMII PAȘI...

Una din problemele actuale ale atletismului este aceea a specializării timpurii. Experiența de pînă acum a arătat că munca desfășurată cu copiii a dus la cele mai bune rezultate. În felul acesta li s-a format gustul pentru atletism, li s-au creat deprinderile cele mai bune și s-a născut un contingent masiv de „mici" atleți dintre care urmează să fie selecționați, cu timpul, cei mai talentați, „schimbul" de mîine al frunțașilor.

Această acțiune, des întîlnită în Uniunea Sovietică și în alte țări, nu a găsit de la început adepți convinși în rîndurile specialiștilor noștri. Cu timpul însă, realitatea a dovedit că fără acest procedeu nu se poate asigura o perspectivă sigură dezvoltării atletismului nostru.

Se poate spune că această lacună a stînjenit, în bună parte, creșterea acestui sport în țara noastră și că din același motiv ne lipsesc încă rezervele la o serie întreagă de probe.

Problema specializării timpurii a fost în ultima vreme tot mai des pusă în discuție. Rezultatul? S-a trecut în sfîrșit la o serie de măsuri concrete și practice...

Astfel, au fost înființate primele centre de atletism pentru copii, unde aceștia găsesc îndrumători pricepuți și toate condițiile materiale necesare.

Nu de mult, stadionul Tineretului din Capitală și-a deschis larg porțile pentru cei dornici să cunoască atletismul, să învețe și să-și însușească „secretele" lui. De la început s-a remarcat o afluență a copiilor spre acest centru unde antrenorii Vasile Dumitrescu, Aline Poenaru, Lucia Marica și Octav Enescu nu pridideșc cu îndrumările...

Am făcut o vizită la acest „centru"... Lecția este abia la început și copiii se dovedesc elevi sîrguincioși. Ei își fac încălzirea după indicațiile antrenorilor. Micuța care încheie plutonul, își strînge cochet codițele. Deși cea mai mică dintre cei care învață atletismul pe stadionul de la șosea, ea este totuși cea mai veche. „Mă numesc Ana-Silvia Vaida și sînt elevă în clasa a V-a!" s-a prezentat antrenoarei Aline Poenaru, care i-a trecut numele ei și pe cel al Angelei Bojan, prietena sa nedespărțită (de altfel, sînt și vecine cu casa) în catalogul cu multe nume de băieți și fete. De la prima lecție ele nu au lipsit de la nici un antrenament. Angela Bojan a participat chiar la un concurs și foarte fericită de rezultat ne-a mărturisit: „Deocamdată îmi place mai mult să alerg și să sar în lungime, dar visul meu este să ajung săritoare în înălțime, ca Iolanda!" Simplu și firesc: o fetiță de 10 ani străbate la fiecare două zile distanța care separă stadionul Tineretului de cartierul Apărătorii Patriei, nutrind o singură dorință: să ajungă o bună atletă!

Dar discuțiile cu micuții atleți ne-au ajutat să tragem concluzia că Angela Bojan, fetița vioaie, neastîmpărată, nu este singura care tinde să ajungă atletă. Frații Mușat, Mihai și Radu, s-au antrenat cu o încăpățînare... copilărească pe „terenul verde" amenajat în curte. Dar în ciuda acelui 1,15 m. pe care l-au realizat la înălțime ei și-au continuat activitatea cu lecțiile de la stadion; Serioja Tarasov care de la 6 ani face gimnastică (a împlinit acum 11 ani) nu are încă preferințe asupra unui anumit sport. El nu se codește însă să afirme că atletismul i-a plăcut totdeauna, și că, între centrul de gimnastică care funcționează la standul „Dante Gherman" și cel de atletism, el le-a ales pe... amîndouă. De altfel, și tatăl său, redactor șef la Editura tehnică, i-a dat același sfat.

Dar, așa cum arătam, dorințele celor ce pornesc pe drumul migălos al cunoașterii atletismului sînt încă diferite. Cuvîntul hotărîtor îl vor avea antrenorii.

Deocamdată lecțiile au loc de trei ori pe săptămînă (luneа, miercurea și vinerea). Odată cu începerea anului școlar centrul va funcționa zilnic, pentru elevii cei mai mici care vor veni pe stadion însoțiți de profesorii lor. Sîntem siguri că în felul acesta va crește și mai mult interesul copiilor pentru atletism și însușirea „secretelor" lui de la o vîrstă fragedă va deveni și la noi o tradiție

Mai sînt însă multe lucruri de care trebuie să se țină seama în continuarea drumului pe care s-a pornit. Cîteva dintre asociațiile beneficiare de baze sportive cu pistă (Progresul, Locomotiva, Flamura roșie, Dinamo) au trecut mai de mult la înființarea unor astfel de centre de atletism pentru copii. Este vorba despre centrul de la stadionul Progresul F.B., cel mai vechi ca activitate (funcționează de aproape doi ani) și de la care s-a evidențiat săritorul în înălțime Grigore Marinescu, cel de la Giulești... și de la stadionul Flamura roșie—Belvedere, unde sînt înscriși 20 de copii. În Capitală sînt numeroase baze sportive Dacă în fiecare raion ar fi utilizate în acest scop toate stadioanele, fără îndoială s-ar realiza un lucru foarte bun și nu s-ar mai întîmpla ca Angela Bojan și Ana Vaida să se deplaseze din cartierul lor tocmai în partea opusă a Capitalei. Asociațiile sportive și colectivele lor au datoria să privească cu cea mai mare grijă problema creșterii viitoarelor cadre ale atletismului nostru și să înființeze noi centre în care să fie utilizați cei mai pricepuți pedagogi și antrenori. Numai astfel acțiunea care trezește atît interes va avea toți sorții de izbîndă.

ROMEO VILARA
PETRE MIHAI

ÎN PATRU RÎNDURI

In legătură cu felul cum sportivii pot obține mingi de tenis de masă dela unitatea I.D.M.S.-Turda (responsabil Mihai Blaga).

Mingile ți le servește
Intr-un mod foarte-ndrăzneț.
Omu-i specialist în „dublu".
Specialist în dublu... preț!

Același Blaga a găsit ideea de a pune la loterie o motocicletă în valoare de 16.000 lei, lansînd 2.000 bilete a 10 lei bucata (Tragerea loteriei se amînă de 2 luni).

Cazul cu motocicleta
Face vîlvă prin oraș:
Nu cumva din treaba asta
Blaga ieșe cu-n... ataș?...

JACK BERARIU
V. D. POPA

Boxerii noştri n-au destulă rezistenţă pentru reprizele a II-a şi a III-a

O problemă la „ordinea zilei" în mişcarea noastră pugilistică este aceea a REZISTENŢEI boxerilor. Ultimele lor meciuri ne-au confirmat că ei nu găsesc, de cele mai multe ori, resurse fizice suficiente pentru reprizele II, III şi, în modul acesta, îşi văd considerabil îngreunat drumul spre victorie.

Pentru a face lumină în această problemă, ţinem deschise coloanele ziarului, adresînd un călduros îndemn antrenorilor şi specialiştilor acestei discipline sportive să-şi spună răspicat părerea, ajutînd astfel progresul necontenit al boxului.

„Focul" l-au deschis, după cum se va vedea mai jos, antrenorii Eustaţiu Mărgărit şi Dumitru Călinescu. Îi aşteptăm şi pe ceilalţi...

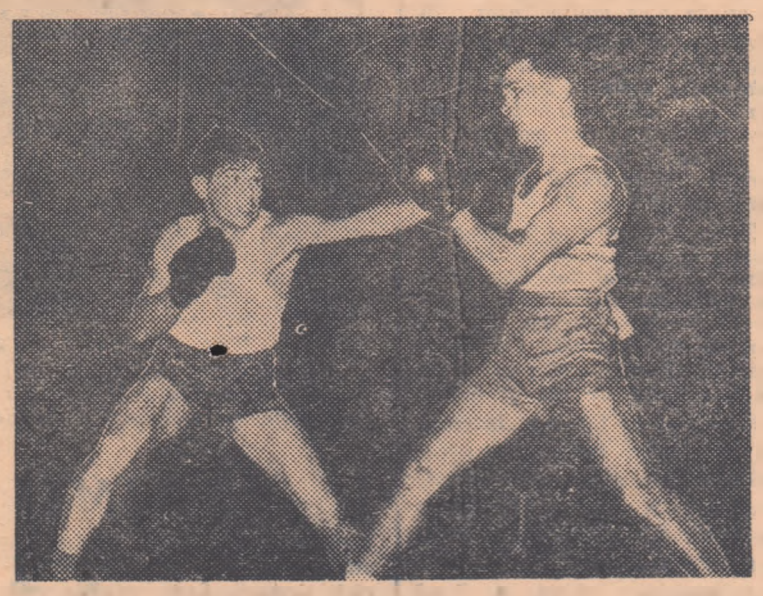

Eustaţiu Mărgărit dînd replica boxerului polonez W. Mocek (Gwardia) pe care l-a învins la puncte.

Antrenorul de stat Eustaţiu Mărgărit — care, deşi a renunţat la calitatea de boxer, nu a pus mănuşile în cui — poate fi găsit în fiecare dimineaţă la Inspecţia de box din CCFS.

Acolo l-am căutat ca să-i punem întrebarea: „Care sînt cauzele lipsei de rezistenţă a boxerilor noştri în reprizele a II-a şi a III-a şi ce trebuie făcut pentru remedierea acestei lacune?" Eustaţiu Mărgărit ne-a răspuns:

— În primul rînd, să vorbim despre „suflu". El rezultă, după cum se ştie, din adaptarea organismului la efortul specific respectiv. Aceasta se realizează atît prin adaptarea respiraţiei cît, mai ales, prin ridicarea necontenită a capacităţilor vitale în regimul efortului respectiv. Ridicarea randamentului capacităţii vitale se face printr-un antrenament raţional şi îndelungat, crescînd efortul în mod gradat şi respectînd regulile igienice. Justa dozare a efortului, atît în timpul antrenamentelor cît mai ales în perioada concursului asigură organismului capacitatea de a suporta efortul maxim şi, deci, de a înregistra performanţe bune.

Un alt lucru important. **Dozarea efortului în timpul meciului în funcţie de un plan tactic bine conceput.** Efortul risipit la întîmplare duce la epuizarea pugilistului. Recepţionarea unor lovituri puternice scade considerabil randamentul fizic al boxerului.

Mai e apoi de notat **corectitudinea tehnică.** O tehnică bună este aceea care permite executarea cu mare dezinvoltură a mişcărilor, conform situaţiilor ivite în ring. Mişcarea precisă consumă mai puţin efort psihic cît şi fizic. Deci, în mod logic, obligaţia antrenorului este de a repeta îndelungat cu elevii aceste mişcări specifice la antrenamente.

Nu trebuie uitat **regimul igienic.** Respectînd un regim strict de viaţă sportivă, cu un orar precis şi înlăturînd orice excese, vom asigura terenul prielnic pentru formarea rezistenţei. **În concluzie, voi recurge la formula următoare: Rezistenţa = odihna + justa dozare a efortului + exerciţii numeroase!**

Pe aceeaşi temă, am avut o convorbire destul de animată cu antrenorul Dumitru Călinescu, de la Ştiinţa ICF. D. Călinescu, un antrenor conştiincios, mult îndrăgit de elevii săi, a folosit acest prilej pentru a ataca „din mers" şi alte probleme ale boxului. Despre tema anchetei noastre, el a declarat:

— Cred că singura vină ne revine nouă antrenorilor, atunci cînd se observă că elevii noştri sînt deficitari la capitolul „rezistenţă". Într-adevăr cei mai mulţi dintre antrenori nu pun accentul pe pregătirea fizică, atunci cînd îşi pregătesc băieţii. Ei se rezumă la exerciţii tehnice. Box, box şi iar box. Pugiliştii sînt puşi să „facă la mănuşi", să lovească sacii, să lucreze la toate aparatele din sală, iar capitolul „pregătire fizică" este epuizat foarte repede. Cînd a venit la Bucureşti reprezentativa de tineret a R. P. Polone (care ne-a şi învins destul de comod) am urmărit cîteva din şedinţele lor de pregătire.

Au lucrat mult, foarte mult, iar cele mai multe minute le-au dedicat gimnasticii. Îmi pare rău că antrenorul nostru Ion Popa, care le urmărea „lucrul", n-a sezisat această particularitate (dacă poate fi numită „particularitate"!).

Ce-i de făcut? Trebuie pornită ofensiva în direcţia pregătirii fizice: Încălzire în aer liber. Dimineaţa, pugilistul să nu neglijeze exerciţiile fizice. Antrenorii să nu mai urmărească exerciţiile de gimnastică „de pe tuşă". Să se dezbrace şi să le execute alături de ei. Box ştim suficient. Şi chiar dacă mai avem ceva de învăţat, să învăţăm. Acum trebuie să asigurăm „temelia", pregătirea fizică. Şi aci trebuie turnat beton serios. Mă mîndresc cu faptul că am reuşit să-l pun pe picioare pe Mihai Stoian care termina totdeauna „sufocat" meciurile. Acum, după sute de ore de condiţie fizică, Stoian are „rezerve" suficiente. Cred că peste un an va fi de nerecunoscut. Acelaşi lucru s-a întîmplat cu Titi Dumitrescu, (aci am fost sprijinit şi de antrenorul G. Dumitrescu, tatăl lui). Deci, atenţie, colegi antrenori, la gimnastică. N-o neglijaţi. Daţi-i atenţie. E mai mult decît necesară.

Înaintea campionatelor republicane

Printre atleţii asociaţiei Energia

Melbourne este ţinta spre care privesc, anul acesta, cei mai mulţi dintre sportivi. Cinstea de a participa la Jocurile Olimpice, pe care şi-o dispută cu ardoare majoritatea sportivilor fruntaşi, a creat o „febră" rar întîlnită. Fiecare doreşte să obţină cele mai bune performanţe, să realizeze şi să depăşească baremurile „olimpice", dar mai ales să ţină pasul „avalanşei" de performanţe excepţionale cu care se soldează cele mai multe dintre competiţiile internaţionale. În aceste condiţii, nu este de mirare că apropiatele campionate republicane de atletism, care se vor desfăşura în zilele de 17, 18 şi 19 august pe stadionul Republicii din Capitală, au stîrnit un interes deosebit atît în tabăra atleţilor participanţi cît şi în cea a iubitorilor acestei discipline.

Este important să vedem ce se petrece în tabăra celor care au sarcina să plămădească performanţele, să ne ofere satisfacţia unor noi rezultate de talie internaţională, în cadrul tradiţionalelor campionate atletice. Am ales pentru astăzi asociaţia Energia.

Pregătirile atleţilor acestei noi asociaţii sînt conduse de o seamă de tehnicieni de valoare recunoscută: Alexandru Mazilu, Alexandru Ardeleanu, Silviu Dumitrescu, Voiciloiu, Ignişca (Bucureşti), Irina şi Nicolae Tacorian (Oraşul Stalin), Irma Kiss (Oradea), etc. Cu atîţia antrenori de înaltă calificare ne aşteptăm ca asociaţia Energia să fie reprezentată cu succes la ediţia din acest an a campionatelor republicane de atletism. Cu siguranţă că la festivităţile de premiere a noilor campioni vor urca podiumul şi atleţi purtînd ecusonul „Energia". Printre cei aproape 40 de sportivi care se pregătesc să ia startul se află atleţi consacraţi: maestrul emerit al sportului Dinu Cristea; maeştrii sportului Lia Manoliu, St. Prisiceanu, Mihai Raica, Claudia Ruse; atleţii fruntaşi St. Kadar, X. Boboc, D. Petrescu, D. Grafenstein, Silvia Băltăgescu, Eva Mayer, Inge Knobloch, Maria Iordan ş.a.

Pentru apropiatele întreceri, atleţii din Capitală au fost împărţiţi în două loturi afectate colectivelor sportive Energia M. E. şi Energia Tr. III Construcţii. Atleţii din provincie urmează să se pregătească, în continuare, sub îndrumarea antrenorilor respectivi.

Antrenamentele atleţilor din cele două colective din Capitală sînt programate pe Stadionul Tineretului care a fost închiriat special în acest scop. În fiecare zi se întîlnesc aici atleţii şi antrenorii care desăvîrşesc programul fixat pentru pregătirea în vederea ediţiei pe acest an a campionatelor republicane.

S-ar părea că totul urmează calea normală şi că mai lipsesc doar felicitările de final pe care am fi obligaţi să le acordăm acelora care au contribuit la buna pregătire a lotului asociaţiei Energia. Lucrurile nu stau însă aşa. La campionate vor lua parte aproape 40 de atleţi, dar numărul lor putea fi mult mai mare dacă asociaţia s-ar fi îngrijit de crearea unor nuclee puternice în şcolile profesionale, dacă ar fi activizat conducerile colectivelor sportive pentru angrenarea tineretului în practicarea atletismului, dacă ar fi creat centre de atletism unde „pleiada" amintită de tehnicieni să poată dezvălui tineretului „tainele" probelor atletice şi în acest fel să li se dea posibilitatea să recruteze noi elemente. Ar fi fost multe forme cu ajutorul cărora să se mărească numărul atleţilor asociaţiei Energia. Se pare însă că în preocupările ei a stat mai mult grija pentru menţinerea actualei forme a atleţilor fruntaşi şi nu pentru angrenarea în proporţie de masă a tineretului în practicarea atletismului, mijloc prin care s-ar fi putut recruta noi elemente talentate.

Pentru actualele campionate, este adevărat că nu se mai poate face nimic în această direcţie. Greşeala poate fi însă reparată pentru viitor tocmai prin introducerea în planul de acţiune al colectivelor sportive a acestor forme de atragere a tineretului pe stadioane.

În încheiere, dorim să semnalăm o ultimă deficienţă: aceea a popularizării în colectivele sportive a întrecerilor din cadrul campionatelor republicane de atletism. Deşi ne mai despart doar 10 zile de concursuri, în colective nu există încă o preocupare suficientă pentru popularizarea competiţiei. Nu se creează ambianţa sărbătorească care precede de obicei o astfel de competiţie, nu sînt afişe care să trezească interesul membrilor colectivelor sportive pentru ediţia pe acest an a campionatelor republicane de atletism şi, mai ales, nimic nu vorbeşte despre pregătirile atleţilor asociaţiei. Totul se desfăşoară atît de anonim încît ar părea că nu se face nimic pentru campionate în secţiile de atletism din cadrul asociaţiei Energia. Şi oare să fie aşa?

H. NAUM

De ce numai opt jucători?

Intensificarea activităţii internaţionale oferă tot mai multor sportivi posibilitatea de a participa la întreceri cu formaţii de peste hotare, dar în acelaşi timp, angajează şi prestigiul patriei noastre, pe plan sportiv.

Printre echipele care au susţinut numeroase meciuri internaţionale în ultima vreme este şi reprezentativa masculină de baschet, despre care se poate afirma că marchează un simţitor progres. Ultimele evoluţii ale baschetbaliştilor noştri fruntaşi ne-au arătat totodată că jucătorii tineri introduşi în lot nu au nici valoarea şi, bineînţeles, nici experienţa necesară înlocuirii în bune condiţii a titularilor.

Constatarea aceasta ridică, cu şi mai multă tărie, problema **alcătuirii unei echipe de tineret la baschet.** Exemple de ceea ce s-a realizat prin formarea unor asemenea „pepiniere" ale naţionalei ne oferă handbalul, tenisul de masă, rugbiul.

Ceea ce pledează cu multă greutate în favoarea alcătuirii unei echipe de tineret în baschetul nostru e şi faptul că există o serie de elemente (Sebestyen şi Bereţki la Dinamo Oradea, Puşcaş II la Ştiinţa Timişoara, Voroneanu la Progresul Arta Bucureşti, Albu la Energia Constructorul Cluj, etc.) cu mari calităţi şi suficient de formaţi. Asigurîndu-se acestor tineri o pregătire mai intensă şi participarea la jocuri internaţionale dificile progresul lor ar fi mai rapid şi i-ar scuti poate de griji pe antrenorii reprezentativei noastre. S-ar face astfel un prim pas către rezolvarea alarmantei situaţii de azi: decalajul prea mare de valoare dintre actualii titulari ai naţionalei şi jucătorii chemaţi să-i înlocuiască.

Iată de ce credem că alcătuirea unei echipe de tineret la baschet este o cerinţă absolut imperioasă. Principalul este însă ca acestei echipe să i se asigure — pe lîngă condiţiile unei eficiente pregătiri — şi un program internaţional cît mai bogat. În felul acesta, se va evita situaţia de azi, cînd mereu aceiaşi opt jucători monopolizează întîlnirile internaţionale de baschet, ceea ce nu constituie de loc o garanţie pentru viitor şi nici un pas către progres.

În preajma noului sezon internaţional de tenis de masă

O revistă italiană despre tenisul de masă romînesc

De la ultimul schimb de mingi din cadrul celei de a XXIII-a ediţii a campionatelor mondiale de tenis de masă de la Tokio au trecut aproape patru luni... Destul timp pentru ca bucuria învingătorilor să se mai potolească, durerea învinşilor să scadă şi noi speranţe să-şi facă loc în sufletul celor ce se vor înfrunta din nou în martie 1957 la Stockholm oraşul gazdă al viitoarei mari întreceri.

Spectaculozitatea întîlnirilor de la Tokio, dramatismul lor şi unele rezultate surprinzătoare îşi mai găsesc încă ecoul în comentariile presei străine de specialitate. În baza „materialului documentar" cules la Tokio, ziarele fac unele aprecieri asupra actualului raport de forţe din lumea tenisului de masă mondial, venind şi cu unele previziuni asupra viitoarelor nume de răsunet de la Stockholm. Şi pentru că în aceste comentarii, un loc foarte important îl ocupă reprezentanţii tenisului de masă romînesc, socotim nimerit să le facem cunoscute şi cititorilor noştri. Iată de exemplu cum comentează evenimentele de la Tokio, într-unul din ultimele sale numere revista italiană de specialitate *„Il tennis da tavolo italiano"*:

„În Cupa Corbillon, România cu o Rozeanu superioară net faţă de celelalte jucătoare, a reconfirmat valoarea sa. Cupa Corbillon a oferit odată în plus un net succes romîn.

„Zeller este singura europeană ajunsă în semifinalele probei de simplu şi nu ne-am mirat, pentru că ştiam cît este de puternică, atît în apărare, cît şi în atac această graţioasă jucătoare".

M. GANTNER

T. HARASZTOSI

Despre Angelica Rozeanu revista italiană scrie următoarele:

„Tokio ne-a oferit o singură surpriză: eliminarea în şaisprezecimi a marei Rozeanu. Emoţia şi atitudinea publicului (foarte gălăgios şi nesportiv, după cum scriu ziarele englezeşti) au jucat o festă neplăcută simpaticei jucătoare romîne. Cu toate acestea ea a stabilit un record formidabil pe care nu ştim cine şi cînd va reuşi să-l întreacă: 6 titluri mondiale consecutive la simplu, depăşind astfel pe cele 5 ale faimoasei Mednyanszky. Pe lîngă faptul că a dominat indiscutabil, a purtat în lumea întreagă graţia ei stilistică perfectă, fiind o superbă ambasadoare a tenisului de masă. Din sportul nostru a ştiut să facă o artă: glorie ţie Angelica Rozeanu!

„În orice caz, un pas greşit în 7 ani este admisibil şi de aceea nu este cazul să se vorbească imediat de prăbuşire sau de o curbă descendentă. Că Rozeanu este încă cea mai puternică jucătoare a dovedit-o cu prisosinţă în întrecerea pe echipe. De aceea noi nu putem să fim de acord cu aceia care vor să situieze în frunte pe noua campioană a lumii (în bună parte necunoscută) în locul lui Rozeanu, ale cărei rezultate din trecut şi chiar din acest an sînt mult mai elocvente".

Vorbind despre întrecerile masculine şi subliniind succesul jucătorilor japonezi, revista menţionează:

„Cine lipsea dintre cei mai buni europeni? Un francez (Roothooft), o mînă de maghiari şi cîţiva iugoslavi, care, mai mult ca sigur, nu puteau să facă mai mult decît au realizat Flisberg, Tereba, Andreadis, Miles, Bergman, Gantner, Stipek, Freundorfer, Leach. Nume vechi, cunoscute de ani, din care fac excepţie Freundorfer şi Gantner! „Bătrînii" nu s-au văzut. Şi, acest lucru ne face să ne gîndim la un îmbătrînit tenis de masă european, care trăieşte din amintiri, care se bazează pe foştii campioni şi care nu mai reuşeşte să producă noi virtuoşi. Acum cîţiva ani s-a sperat în Roothooft şi Freundorfer. Acum nu mai avem de sperat decît la Gantner şi Haraszto şi. Mult prea puţin pentru Europa.

„În Cupa Swaythling, japonezii au fost pe muche de cuţit, dacă ne gîndim că au cîştigat cu un anevoios 5—4 şi că Gantner conducea cu 20—14 în al treilea set la Tanaka. Echipa romînă şi în special Gantner, No. 1 al acestei formaţii, şi totodată unul dintre cei mai puternici jucători din lume, au fost revelaţia acestui campionat".

Despre acelaşi meci, într-un alt articol al revistei pomenite se spune:

„Această întîlnire a făcut să palpite inimile spectatorilor japonezi. Vă închipuiţi starea de spirit a acestora dacă Gantner, de la egalitate la 20, cu Tanaka, ar fi obţinut cele două mingi decisive. Un frumos 5—3 pentru Romînia". În continuare revista îşi exprimă părerea că *„tenisul de masă romînesc este un demn succesor al celui maghiar şi cehoslovac, demn continuator al clasicei şcoli din centrul european"*

Fără îndoială că aprecierile făcute la adresa jucătoarelor şi jucătorilor noştri de tenis de masă, ne umplu inimile de bucurie şi de o justificată mîndrie. Această satisfacţie se datoreşte şi faptului că tenisul de masă romînesc a reuşit să promoveze în ultimul timp noi jucători şi jucătoare de valoare în arena internaţională a acestui sport. Dar, comentariile elogioase asupra fruntaşilor tenisului de masă romînesc, stima şi prestigiul pe care şi le-au cucerit cu atîta trudă Angelica Rozeanu, Ella Zeller, Matei Gantner, Tiberiu Haraszto şi ceilalţi, cer noi eforturi, o muncă şi mai perseverentă şi mai neobosită pentru a apăra poziţiile cucerite, pentru a avea un cuvînt greu de spus în viitoarele întîlniri internaţionale. Şi, noi aşteptăm cu nerăbdare şi încredere acest cuvînt.

Consfătuirea medico-sportivă de la Grünau (R. D. Germană)

In timpul celor două săptămîni de antrenamente și concursuri care au avut loc la Grünau (R. D. Germană) cu prilejul celor două mari regate internaționale de canotaj academic (regata internațională a cluburilor militare și tradiționala regată internațională de la Grünau), medicii sportivi care însoțeau echipele de vîslași ale diferitelor țări participante au efectuat un bogat schimb de experiență realizat prin numeroase discuții și demonstrații, care, deși neoficiale, au constituit o adevărată conferință de medicină sportivă.

La aceste discuții au participat medicul sportivilor romîni, dr. Ovidiu Popescu, medicul sportiv al clubului U.D.A. din Praga, dr. Jaromir Macha, medicul sportiv al lotului polonez, dr. Danuta Weinberg Onichimowska, medicul clubului de canotaj Motor Berlin, dr. Heinz Querg, medicul sportiv al clubului Z.S.K. Vorwärts Berlin, dr. Wolf Anders, medicul sportiv la dispensarul central pentru sportivi din Berlin, dr. Thilo Nitz.

In cadrul acestor reuniuni s-au discutat următoarele probleme:

— medicina sportivă ca specialitate medicală și perspectivele ei. Asupra acestui subiect dr. Ovidiu Popescu a prezentat o lucrare și la recentul congres internațional de medicină sportivă de la Luxemburg.

— organizarea cercetărilor de medicină sportivă în învățămîntul medical.

— cultura fizică medicală la cardiaci.

— oboseala sportivă și posibilitățile de depistare a ei în cursul unei tabere de pregătire.

— cordul sportiv și planimetria cardiacă la sportivi, ca metodă specifică.

— probele de efort specifice în canotaj.

Avînd o bogată experiență în medicina sportivă, dr. Macha, asistent al profesorului Kral din Praga, a făcut o expunere asupra cercetărilor de medicină sportivă din R. Cehoslovacă și a dat informații asupra congresului de la Luxemburg, la care a luat parte. Dr. Macha a mai prezentat și cîteva medicamente noi, produse de industria de medicamente din R. Cehoslovacă, experimentate cu succes pe sportivi. Este vorba de Butylpyrin și Myoxil, indicate în febra musculară, migeloză și dureri traumatice, musculare sau provocate de oboseală.

Dr. Danuta Weinberg Onichimowska a făcut o relatare asupra activității sale în cadrul lotului polonez de canotaj academic, pe lîngă care lucrează de trei ani; dr. Anders și dr. Nitz, reprezentanți ai dispensarului central pentru sportivi din Berlin, au arătat problemele ridicate de cercetările efectuate, iar dr. Querg a prezentat serviciul de specialitate din cadrul Academiei de înalte studii medicale, de igienă socială și igiena muncii, dînd informații asupra stadiului actual al cercetărilor și asupra organizării învățămîntului medical de specialitate.

În cadrul reuniunilor s-a făcut schimb de lucrări și literatură. De asemenea, s-au făcut demonstrații la cabinetul medical al bazei sportive Motor Berlin și în cabinetul cantonamentului echipei romîne de canotaj. Un deosebit interes au stîrnit reacțiile urinare folosite de dr. Ovidiu Popescu pentru depistarea stării de oboseală: reacția cu tinctura de coccinella, reacția de punere în evidență a urobilinogenului și reacția cu nitrat de argint, toate simplificate și adaptate condițiilor de cantonament și deplasare, prin procedee personale.

Practica medicală în cantonament a constituit centrul discuțiilor în mai multe ședințe. În această problemă au referat dr. Popescu pentru problemele de teren și dr. Querg pentru cercetările de cabinet.

S-a hotărît ca schimburile de păreri să fie continuate printr-o strînsă legătură între medicii sportivi de aceeași specialitate și printr-un schimb permanent de articole și lucrări care vor fi publicate concomitent în publicațiile de specialitate din țările respective. De asemenea, s-a hotărît să se propună organelor conducătoare din fiecare țară să se organizeze în mod oficial schimbul de experiență dovedit foarte necesar în această specialitate medicală nouă.

Munca cu tineretul dă roade

Cei care urmăresc activitatea voleiului din țara noastră știu desigur că în componența echipelor reprezentative au intrat în ultimii ani o serie de tineri, care au împrospătat loturile și au făcut ca performanțele să devină din ce în ce mai bune. Faptul că echipele noastre naționale au avut posibilitatea să fie permanent primenite prin introducerea elementelor noi, tinere, dovedește că a existat o preocupare generală în această problemă, atît de importantă pentru asigurarea unui progres continuu în indiferent care disciplină sportivă.

Problema tineretului și a juniorilor a devenit un obiectiv al comisiei centrale, mai precis al subcomisiei de juniori din colegiul central de antrenori, încă din anul 1950, cînd se observa o stagnare a nivelului de joc al echipelor noastre naționale, din cauză că vechii jucători nu mai făceau față cerințelor jocului modern. Se observase o adevărată „criză" în această privință, subliniată de altfel de noutățile aduse pe plan mondial de volei baliștii sovietici Reva, Șciaghin, Iacușev, Ulianov, Voronin, Pimenov, etc. care alcătuiau formația U.R.S.S. în acel an.

Necesitatea unei cotituri era evidentă, dar bineînțeles, realizarea ei cerea timp și multă perseverență în muncă. Se impunea alcătuirea unui plan de perspectivă, desfășurarea unui program competițional care să asigure evidențierea și selecționarea tinerilor, propagarea unei concepții noi pentru stabilirea și aplicarea în toate centrele a unui program științific de instruire-antrenament, etc. Că toate acestea au fost realizate în cea mai mare măsură, este evident. Interesant e însă de știut care a fost drumul parcurs pentru realizarea acestui țel. Pentru aceasta ne-am adresat antrenorului Neculai Murafa, lector la I.C.F., care s-a ocupat în special de problema tineretului. Îi dăm cuvîntul:

„Cu șase ani în urmă, ne-am dat seama că este absolut necesar să acordăm o mai mare atenție problemei tineretului. Ceea ce am și început să facem prin urmărirea fazelor raionale și regionale ale campionatului republican iar mai tîrziu asistînd la turneele de calificare. Apoi, în 1951, la Tg. Mureș, a fost organizat primul centru de pregătire pentru tineret, care a dat rezultate excelente. Din acest centru au fost evidențiate și selecționate elemente ca Sonia Colceriu, Cornelia Timoșanu, Răducanu, Perțache, Bănuț, Dodu, Căldare și alții, care au ajuns să se ridice pînă la nivelul echipelor reprezentative sau să împrospăteze cadrele echipelor fruntașe. Următorul centru de antrenament a fost organizat acum doi ani la Piatra Neamț, unde, datorită condițiilor excelente de lucru și mulțumită unor judicioase criterii de selecționare, au fost ridicate o serie de noi elemente, care au împînzit apoi echipele de colectiv, unii tineri promovînd chiar în lotul reprezentativ (Derzsi, Chezan, Pelin, Cherebețiu, etc.). A mai fost apoi organizat un astfel de centru anul trecut la Tg. Mureș, iar anul acesta funcționează unul la Sibiu.

Activitatea s-a desfășurat întotdeauna sub supravegherea unor antrenori pricepuți (Manolescu, Scurtu, Fulger, Surugiu, Schreiber, Laura Brandabur) care au muncit cu multă rîvnă pentru realizarea țelurilor propuse".

Încheind, noi vrem să-l completăm pe tov. Murafa și să subliniem că obiectivele fixate acum șase ani au fost atinse pînă în prezent în cea mai mare măsură.

ISTVAN ROZSAVÖLGYI candidat la una din medaliile de aur ale Jocurilor Olimpice

Saudor Iharos, Laszlo Tabori și Istvan Rozsavölgyi formează un „trio" celebru în atletismul maghiar.

În rîndurile de mai jos ne vom ocupa de unul din „cei 3", de Istvan Rozsavölgyi, care a obținut în urmă cu cîteva zile un excepțional record mondial pe 1.500 m.: 3:40,6.

Era prin anul 1949. Într-unul din tramvaiele budapestane putea fi văzut zilnic un tînăr înalt și blond. Era taxatorul Rozsavölgyi. După terminarea celor opt ore de lucru, tînărul își continua activitatea pe terenurile colectivului Elektromos, jucînd fotbal cu colegii săi... Rozsavölgyi nu se număra printre cei mai buni fotbaliști ai colectivului. Mai mult chiar, era socotit printre jucătorii leneși, deoarece alerga puțin după minge...

Peste un an, în viața tînărului Rozsavölgyi se produce un important eveniment. El intră în armată și, conform unei vechi dorințe ale sale se consacră carierei militare. Visul lui de a deveni ofițer se va împlini nu peste mult timp. Nicicînd, sub regimurile burghezo-moșierești acest vis al tînărului muncitor nu s-ar fi putut îndeplini. Ofițerii vechii armate erau recrutați din rîndurile tinerelor odrasle ale contilor, grofilor sau baronilor. Dar timpurile acelea au apus. Și iată că în 1952, tînărul Rozsavölgyi reușește să-și dea ultimul examen la școala de ofițeri primind calificativul „excelent" și devenind locotenent în Armata Poporului.

Cam tot atunci își începe și adevărata sa activitate sportivă, ca participant la campionatele militare. Istvan se clasează pe locul IV în probele de 3.000 m. și 5.000 m. Ochiul ager al unui antrenor a văzut atunci mai mult decît putea să spună acel loc IV la campionatele militare. Antrenorul cu ochi ager era Igloyi Mihaly.

Împreună cu alți tineri evidențiați în competițiile militare (Iharos și Tabori) Rozsavölgyi își începe antrenamentele. Trei ani la rînd, deopotrivă iarna și vara, el se pregătește cu o conștiinciozitate demnă de remarcat. Antrenorul Igloyi vedea în acești tineri, autentice talente, reale speranțe ale atletismului maghiar. În luna mai 1955 — cînd majoritatea atleților abia termină de alergat crosurile de primăvară — Iharos doboară recordul mondial pe 3.000 m. Nu era numai meritul lui Iharos ci și al partenerilor săi-turi de care a alergat în această memorabilă cursă: Rozsavölgyi și Tabori.

Nu peste mult timp, în același an, Rozsavölgyi obține un rezultat excepțional pe 2.000 m.: 5:08,8 iar pe 1.500 m. la Festivalul de la Varșovia înscrie performanța de 3:42,0. Anul acesta Rozsavölgyi își continuă antrenamentele și obține rezultate din ce în ce mai bune. Vineri, 3 august, în cadrul unui concurs desfășurat pe „Nepstadion" Rozsavölgyi aleargă 1.500 m. în 3:40,6, coborînd cu două zecimi de secundă vechiul record al lumii deținut de Iharos și Nielsen.

După cum declară antrenorul lor, nici unul din „cei trei" nu este un fenomen. Ceea ce au reușit însă, este numai rezultatul sîrguinței lor.

Programul de antrenament al lui Rozsavölgyi, viața sa particulară pot fi date ca exemplu pentru sportivi. El se scoală dimineața la 5,30, apoi susține un antrenament „ușor" alergînd 10—12 km. Seara, Rozsavölgyi face al doilea antrenament. De data asta mai „tare" decît cel de dimineață: aleargă 12—15 km. În perioada fundamentală, iarna și primăvara, „porția" sa zilnică se ridică la 35—40 km. „Pauze" sau întreruperi în antrenament nu există la Rozsavölgyi. El se pregătește zilnic, chiar și duminica sau în zilele de sărbătoare. În ziua concursului aleargă dimineața 4—5 km.!!

Seara, cunoscutul sportiv își începe odihna la ora 10. Vă veți întreba desigur, cît timp îi rămîne acestui sportiv pentru distracții și alte preocupări. Ei bine, lui Rozsavölgyi îi rămîne și suficient timp pentru a se juca cu micuța lui fetiță Aniko, să asiste la un spectacol împreună cu soția sa sau să citească o carte. Renumitul atlet își planifică judicios fiecare minut din cursul unei zile pentru a putea folosi timpul în modul cel mai rațional.

Acesta este noul recordman al lumii Istvan Rozsavölgyi: un adevărat sportiv, modest, cu o voință de fier, care candidează la una din medaliile de aur ale Jocurilor Olimpice de la Melbourne.

I. O.

Fotbalul PESTE HOTARE

VIE ACTIVITATE A FOTBALIȘTILOR BULGARI

SOFIA 6 (prin telefon). — De cîteva zile se află în R. P. Bulgaria cunoscuta echipă austriacă Wiener Sport Klub. În primul meci, vienezii au întîlnit pe liderul campionatului bulgar, formația T.D.N.A. La capătul unui meci frumos, militarii au învins cu scorul de 2—0 (1—0) prin punctele marcate de Kolev și Panaiotov. Astăzi după-amiază, Wiener S.K. întîlnește Dinamo Sofia.

★

Echipa cehoslovacă de fotbal Ruda Hvezda din Bratislava se află în turneu în R.P. Bulgaria. Ea a susținut pînă acum două meciuri: cu Spartak Sofia (1—0) și cu Spartak Plovdiv (3—1). În programul turneului mai figurează întîlnirile cu Spartak-Stalin și Spartak-Pleven.

★

În același timp, continuă cu regularitate desfășurarea campionatului de fotbal al țării. Echipele se grăbesc să încheie această competiție pentru a da posibilitate jucătorilor selecționați să efectueze programul de pregătire în vederea turneului olimpic de la Melbourne. Săptămîna aceasta s-a programat un important derbi al campionatului între echipele T.D.N.A. și Dinamo Sofia. În primele minute de joc, dinamoviștii reușesc să deschidă scorul, dar militarii egalează curînd printr-un 11 m. irepro șabil transformat de Boșkov. În repriza a doua, T.D.N.A. mai înscrie de două ori prin Milanov și Dimitrov, stabilind scorul final de 3—1. Cu această victorie echipa militară și-a consolidat serios poziția de fruntașă a clasamentului. Iată și alte rezultate: Udarnik-Spartak Sofia 3—1; Minior-Lokomotiv 1-1; Narodnaia Armia-Uzina 12 2—1; Torpedo Ruse-Spartak Stalin 2—2. Ieri a fost reluat meciul dintre Udarnik și Lokomotiv Sofia întrerupt în min. 20 la scorul de 1—0 pentru Lokomotiv din cauza unei ploi torențiale. Rezultatul final al întîlnirii a fost de 2—2.

La 2 august, biroul secției republicane de fotbal a luat în discuție unele sancțiuni dictate împotriva echipelor la 22 iunie. S-a ajuns la concluzia că scăderea de puncte pentru joc neregulamentar nu constituie o sancțiune întru totul justă, întrucît ar avantaja o serie de echipe. În consecință, sancțiunile acestea au fost anulate și punctele scăzute au fost redate echipelor. În urma acestei hotărîri echipa Minior „a sărit" de pe ultimul loc pe locul V în clasament. Iată de altfel poziția fruntașilor:

1. T.D.N.A.	15	10	4	1	37:16	24
2. N. Armia	16	8	5	3	22:12	21
3. Udarnik	15	7	5	3	30:16	19
4. Dinamo Sofia	16	5	7	4	17:16	17
5. Minior	16	5	6	5	27:21	16

DESPRE JOCUL DE LA TEL AVIV ȘI... CELE 16 FINALISTE ÎN TURNEUL OLIMPIC

Zilele trecute a avut loc la Tel Aviv întîlnirea dintre reprezentativele de fotbal ale URSS și Israelului. În primul meci disputat la Moscova victoria a revenit fotbaliștilor sovietici cu 5—0. Și în al doilea meci victoria a revenit tot echipei URSS, de astă dată cu 2—1, scor care totuși nu exprimă în mod fidel raportul de forțe arătat pe teren de cele două echipe. Formația sovietică a manifestat tot timpul o superioritate evidentă, a dominat categoric dar nu a înscris mai multe goluri pentru că linia sa de atac a dovedit imprecizie în trasul la poartă. Primul gol a fost marcat de Ilin în min. 59, apoi Peled a egalat. Cu 11 minute înainte de sfîrșit Tatusin a marcat golul victoriei. URSS a aliniat următoarea formație: Iașin-Tiscenko, Bașaș kin, Kuznețov-Paramonov, Salnikov-Tatusin, Isaiev, Simonian, Mozer, A. Ilin. De remarcat că din formație a lipsit Netto care fiind accidentat nu a făcut deplasarea, în locul lui a jucat Salnikov, pentru prima oară mijlocaș. În urma rezultatului acestui joc cele 16 țări finaliste la turneul olimpic sînt următoarele: Australia, Anglia, Bulgaria, R.P. Chineză, Egipt, Germania, India, Indonezia, Iugoslavia, Japonia, Siam, SUA, Turcia, R.P. Ungară, URSS și Vietnamul de sud.

A XV-a EDIȚIE A CUPEI EUROPEI CENTRALE A LUAT SFÎRȘIT...

După neașteptata victorie cu 9—2 obținută de Vasas Budapesta în cel de al treilea joc al finalei C.E.C. — ediția 1956, ziaristul romîn G. Florian aflat la Budapesta a stat de vorbă cu antrenorul federal Bukovi Marton, care i-a declarat pentru cititorii ziarului „Sportul popular" că succesul echipei Vasas reprezintă o mare victorie a fotbalului maghiar. Bukovi a declarat că jocul din cea de a doua repriză a fost deadreptul excepțional, fiind o urmare a îndrumărilor tactice date în pauză. Dacă naționala Ungariei va juca așa cum a jucat Vasas — a spus Bukovi, putem sconta în scurt timp pe rezultate mari...

★

Trei fapte sînt semnificative în această memorabilă finală. În primul rînd că un asemenea scor nu a fost nici cînd înregistrat în finala C.E.C., pe de altă parte Vasas nu a obținut nici odată o asemenea victorie, iar Rapid nu a fost învinsă cu un asemenea scor.

Iată acum finaliștii și scorurile înregistrate în C.E.C. în cele 15 ediții:

1927: Sparta (Praga)-Rapid Viena 6—2 și 1—2
1928: Ferencvaros (Budapesta)—Rapid (Viena) 7—1 și 3—5
1929: Ujpest (Budapesta) — Slavia (Praga) 5—2 și 3—2
1930: Rapid-Sparta 2—0 și 2—3
1931: Viena-Wiener A.C. 3—2 și 2—1
1932: Bologna fără adversar în finală
1933: Austria (Viena)-Ambrosiana Milano 1—2 și 3—1
1934: Bologna-Admira (Viena) 3—2 și 5—1
1935: Sparta-Ferencvaros 1—2 și 3—0
1936: Austria-Sparta 0—0 și 1—0
1937: Ferencvaros-Lazio (Roma) 4—2 și 5—4
1938: Slavia-Ferencvaros 2—2 și 2—0
1939: Ujpest-Ferencvaros 4—1 și 2—2
1955: Vörös Lobogo (Budapesta)-U.D.A. (Praga) 6—0 și 2—1
1956: Vasas (Budapesta)-Rapid (Viena) 3—3, 1—1 și 9—2.

Iată acum rezultatele înregistrate în ediția desfășurată anul acesta.

Turul I. Rapid-Slovan (Bratislava) 3-0 și 1-3 Cervena Zvezda (Belgrad)-Vörös Lobogo 1-1 și 3—5
Wacker (Viena)-Partizan (Belgrad) 1—1, 1—1 și 1—4
Vasas--U.D.A. 2—0 și 2—2

Turul II. (semifinalele): Vasas-Partizan 0—1 și 6—1
Rapid-Vörös Lobogo 3—3 și 4—3
Finala: Vasas-Rapid 3—3, 1—1 și 9—2

A ÎNCEPUT CAMPIONATUL IUGOSLAV

La 5 august a început campionatul de fotbal al R.P.F. Iugoslavia, la care participă în acest an 14 echipe. Iată rezultatele înregistrate în prima etapă: Spartak Subotița-Vardar Skoplje 4-0; Hajduk Split-Velez Mostar 0-0; Partizan Belgrad-Beogradski Sport Klub 5-2; Vojvodina Novi Sad-Buducnost Titograd 2-0; Lokomotiva Zagreb-Sarajevo 4-3; Cervena Zvezda Belgrad-Radnicki Belgrad 3-1; Dinamo Zagreb-I. S. Zagreb 2-1.

Spartachiada popoarelor din U. R. S. S.

(Urmare din pag. 1)

Asociației internaționale de box amator (AIBA) Grandgagnage (Belgia), și președintele Comitetului pentru cultură fizică și sport al R. P. Mongole, Lhagvasuren.

★

Ziarele din Moscova publică interviuri și declarații ale oaspeților de peste hotare care la invitația comitetului de organizare au venit să urmărească manifestațiile și întrecerile Spartachiadei Popoarelor din U.R.S.S. În Uniunea Sovietică se găsesc acum personalități sportive de seamă din diferite țări ale lumii. Au sosit oaspeți din Afganistan și Franța, R. P. Chineză și R. Cehoslovacă, din Egipt și Grecia, din Argentina și Danemarca.

„Succesele sportului sovietic ne bucură foarte mult" — a declarat unui corespondent al ziarului „Sovețkaia Rossia" — Lu Han, vicepreședintele Comitetului pentru Cultură Fizică și Sport al R. P. Chineze. *„Aceste succese ne slujesc ca exemplu luminos. Sîntem convinși că Spartachiada va avea o mare influență asupra dezvoltării sportului în întreaga lume".* Argentinianul Mario Negri, președintele Federației internaționale de natație, a sosit special cu cîteva zile mai înainte la Moscova pentru a avea timp să viziteze orașul și amenajările sale sportive. Vorbind despre noul stadion, Mario Negri a exclamat: *„Mai presus de orice critică! Credeți-mă cunosc cele mai bune stadioane ale lumii, dar al d-voastră le întrece pe toate prin frumusețe și prin amenajările efectuate după ultimul cuvînt al tehnicii".*

Sarad Faruk și Sadi Musin sînt oaspeții din Afganistan. Primul este președintele comitetului olimpic afgan, iar cel de al doilea director general în Ministerul Culturii. Ambii iubesc sportul și cunosc realizările maeștrilor sovietici.

„Aveți un popor sportiv — spune dl. Sarad Faruk. *Consider că în domeniul sportului, Uniunea Sovietică este prima țară din lume".*

MOSCOVA ÎN PREAJMA UNOR MARI EVENIMENTE ŞAHISTE

● Cînd începe Olimpiada ? ● Istoricul unui „Turneu al Naţiunilor" ● A fost format lotul de şah al R.P.R. ● Congresul F.I.D.E. are o ordine de zi foarte bogată ● Ultimul act : turneul memorial Alehin.

Majoritatea cititorilor noştri ştiu desigur că Jocurile Olimpice sînt programate pentru sfîrşitul acestui an, între 22 noiembrie şi 6 decembrie, tocmai la celălalt capăt al pămîntului, în Australia. De aceea, ei vor fi desigur foarte miraţi dacă le vom spune totuşi că Olimpiada este mult mai aproape, că ea va începe chiar luna aceasta. Ca să fim precişi trebuie să adăugăm însă că e vorba de o altă Olimpiadă, de cea a şahiştilor. Într-adevăr, Olimpiada de şah va precede în acest an pe cea atletică, fiind programată între 31 august şi 25 septembrie.

Competiţie tradiţională, Olimpiada de şah, sau „Turneul Naţiunilor" cum i se mai spune, este de fapt un campionat mondial de şah pe echipe, în care reprezentativele ţărilor participante îşi dispută titlul suprem. Ea este o iniţiativă de dată mai recentă decît Jocurile Olimpice, începuturile sale conturîndu-se abia după primul război mondial. Actuala ediţie a Olimpiadei de şah, care urmează să înceapă la Moscova la sfîrşitul acestei luni, contează ca a XII-a în istorie.

Pentru a vă prezenta aici un scurt istoric al acestei frumoase competiţii, trebuie să ne întoarcem cu gîndul la anul 1924, cînd s-au întrunit la Paris şahiştii din 12 ţări pentru a disputa un turneu iniţiat de Federaţia internaţională de şah (F.I.D.E.), care îşi ţinea cu acel prilej congresul de constituire. Turneul de la Paris a fost o primă experienţă în direcţia organizării de Olimpiade de şah. Întrecerile de şah pe echipe nefiind încă uzuale în acea vreme, organizatorii au încercat o formulă tranzitorie. S-a jucat tot un turneu individual, punctajul echipei fiind calculat prin totalizarea punctajelor obţinute de jucătorii respectivi. Formula s-a dovedit însă improprie, turneul de la Paris fiind de fapt un insucces. El nu a contat ca primă ediţie a Olimpiadelor de şah. De menţionat, totuşi, că la Paris ţara noastră a trimis trei reprezentanţi (I. Gudju, L. Loeventon şi G. Davidescu) care au cules rezultate meritorii.

O adevărată Olimpiadă de şah, prima din istorie, a avut loc abia în 1927, la Londra, cu prilejul celui de al IV-lea Congres al F.I.D.E. Aci s-a jucat pentru prima dată un adevărat turneu pe echipe, fiecare ţară prezentînd formaţii de cîte 4 jucători (şi 2 rezerve). Formula este în vigoare şi astăzi, fără a fi însă scutită de critici justificate, ea ne mai corespunzînd gradului actual de dezvoltare a mişcării şahiste. Într-adevăr, în zilele noastre o confruntare la mai multe mese ar determina mai exact diferenţele de valoare între şahiştii diferitelor ţări. Dar pînă acum, toate Olimpiadele de şah s-au disputat între echipe de 4 jucători, păstrîndu-se această tradiţie intactă. O singură Olimpiadă, cea din 1936, la München, a încercat o deviere de la linia tradiţională, folosind formula unor echipe de cîte 8 jucători. Turneul din 1936 n-a fost însă recunoscut de F.I.D.E., cu acel prilej nefiind decernată Cupa Hamilton-Russel, trofeul transmisibil al competiţiei.

Pentru a completa această succintă documentare, trebuie să subliniem că Olimpiadele de şah n-au avut o organizare bine reglementată în perioada dintre cele două războaie. Ele s-au disputat la intervale de timp diferite. După al doilea război mondial, odată cu adeziunea Uniunii Sovietice la forul internaţional, s-a adus un nou spirit de ordine în această direcţie. S-a stabilit astfel ca Olimpiadele de şah să se dispute la fiecare 2 ani, organizarea lor fiind reluată în 1950.

Iată cîştigătorii de pînă acum ai Olimpiadelor şahiste, cu localităţile de disputare: Londra 1927 — Ungaria, Haga 1928 — Ungaria, Hamburg 1930 — Polonia, Praga 1931 — S.U.A., Folkestone 1933 — S.U.A., Varşovia 1935 — S.U.A., Stockholm 1937 — S.U.A., Buenos Aires 1939 — Germania, Dubrovnik 1950 — Iugoslavia, Helsinki 1952 — U.R.S.S., Amsterdam 1954 — U.R.S.S.

De notat că echipa Uniunii Sovietice şi-a făcut debutul în competiţie la Olimpiada de la Helsinki, debut care a coincis cu o concludentă victorie. Şahiştii sovietici şi-au păstrat titlul şi la ediţia următoare, care s-a desfăşurat la Amsterdam. Formaţia Uniunii Sovietice care a jucat la această ultimă Olimpiadă a avut în componenţa sa pe următorii mari maeştri: Botvinik, Smîslov, Bronstein, Keres, Gheller, Kotov. De notat că, primii patru, formaţia de bază a echipei, n-au pierdut nici o partidă în cursul luturor întîlnirilor. În turneul final, care a reunit 12 echipe, U.R.S.S. a totalizat 34 de puncte din 44 posibile, faţă de cele 27 ale următoarei clasate, echipa Argentinei. Pe locul trei s-a clasat Iugoslavia cu $26^1/_2$ puncte.

Deci, începînd de la 31 august, şahiştii sovietici îşi vor apăra titlul de campioni „pe teren propriu". Moscova fiind gazda celei de a XII-a Olimpiade de şah. Regulamentul competiţiei prevede că în caz că la „start" se vor prezenta mai mult de 20 ţări, ele să fie împărţite în grupe preliminarii, jucîndu-se apoi un turneu final. Cum la ultima ediţie, cea de la Amsterdam, au fost 26 înscrieri, este mai mult decît probabil că alternativa din urmă va fi necesară. Arbitrul principal al competiţiei va fi finlandezul Ilmakunas.

După cum am anunţat într-un număr precedent al ziarului nostru, o serie de ţări şi-au alcătuit de pe acum formaţiile prin care vor fi reprezentate la tradiţionala întrecere. Printre acestea se numără şi R. Cehoslovacă, ţară care la ultimele două ediţii a ocupat invariabil locul IV în clasamentul final. Din redutabila echipă cehoslovacă vor face parte marii maeştri Filip şi Pachman, maeştrii Alster, Sefc, Reifir.

La marea competiţie s-a înscris şi echipa ţării noastre. Deşi nu sîntem încă în măsură să anunţăm formaţia care ne va reprezenta la Moscova, putem sublinia că din ea nu vor lipsi campionul R.P.R. Ion Bălănel, maestrul internaţional dr. O. Troianescu şi maestrul V. Ciocîltea, trei şahişti fruntaşi care posedă o bună practică a competiţiilor internaţionale. Din lotul alcătuit de Comisia centrală de şah, mai fac parte I. Szabo, M. Rădulescu, T. Ghiţescu, B. Soos, V. Urseanu şi Em. Reicher. Dintre toţi aceşti jucători va fi formată echipa reprezentativă.

Cu cîteva zile înaintea deschiderii Olimpiadei, la 26 august, vor începe în capitala Uniunii Sovietice lucrările celui de al XXVII-lea congres al Federaţiei internaţionale de şah. Din ordinea de zi extrem de bogată a acestui congres, menţionăm între altele că urmează să fie hotărîtă data de începere a meciului Botvinik-Smîslov pentru titlul mondial individual, prevăzut pentru 1957. Tot anul viitor urmează să fie programate două mari competiţii internaţionale: campionatul mondial de juniori la Toronto (Canada) şi campionatul mondial studenţesc pe echipe. Pentru acesta din urmă este aşteptată confirmarea ca organizatoare a Islandei. La congres, se va discuta propunerea Bulgariei de a fi gazdă a unuia din turneele zonale pentru desemnarea candidatului la titlul mondial. Se mai ventilează ideea formării unei grupe zonale asiatice, în urma afilierii la F.I.D.E. a Mongoliei, Indiei şi Iranului. Tot la actualul congres va fi fixată data de disputare a turneului final pentru campionatul european pe echipe, pentru care s-au calificat U.R.S.S., R.F. Germană, R. Cehoslovacă şi R.P.F. Iugoslavia.

Iubitorii de şah din Moscova vor avea, după Olimpiadă, numai cîteva „zile de odihnă", pentru că marea competiţie va fi urmată imediat de o alta, deosebit de interesantă. Pentru luna octombrie este programat la Moscova un mare turneu internaţional de şah la care au fost invitaţi mari maeştri şi maeştri internaţionali. Turneul va fi dedicat memoriei fostului campion mondial A. A. Alehin, de la moartea căruia s-au împlinit zece ani. Ţara noastră a fost invitată de asemenea să-şi trimită un reprezentant la acest mare turneu şi el a fost desemnat în persoana maestrului Ion Bălănel, campion republican.

Mai mult ca oricînd, în această toamnă, Moscova va fi capitala mişcării şahiste internaţionale.

XVI J.O.

Peste 100 de sportivi din R. P. Chineză vor participa la Jocurile Olimpice

PEKIN, (Agerpres). — TASS transmite :

Peste 100 de sportivi—fotbalişti, baschetbalişti, înotători, atleţi, gimnaşti, halterofili şi trăgători—vor reprezenta R.P. Chineză la cea de a 16-a ediţie a Jocurilor Olimpice de vară de la Melbourne. În scopul unei cît mai bune pregătiri a sportivilor chinezi, în localitatea Erşatu, situată în apropierea oraşului Canton şi care prezintă aceleaşi condiţii climaterice ca şi cele din Melbourne, a fost amenajat un orăşel sportiv unde echipa olimpică a R.P. Chineze îşi desfăşoară antrenamentele. Pînă în prezent a fost definitivat numai lotul de fotbal al R.P. Chineze, ceilalţi membri ai echipei olimpice urmînd să fie selecţionaţi în urma viitoarelor competiţii cu caracter republican şi internaţional pe care le vor susţine sportivii din R.P. Chineză. Anul acesta sînt programate aproape 30 de competiţii cu caracter naţional şi peste 70 de întîlniri internaţionale cu participarea sportivilor chinezi.

Echipa feminină de volei Voinţa Oraşul Stalin învingătoare în R. P. Bulgaria

SOFIA 6 (prin telefon). — Echipa feminină de volei Voinţa Oraşul Stalin a întreprins un turneu în R. P. Bulgaria, susţinînd trei întîlniri la Oraşul Stalin şi Sofia. Turneul s-a încheiat cu un deplin succes, voleibalistele romînce obţinînd victoria în toate cele trei meciuri. La 31 iulie a avut loc meciul Voinţa-Septembri. Voleibalistele noastre au cîştigat cu scorul de 3—1. A doua zi ele au întrecut cu acelaşi scor echipa selecţionată a Oraşului Stalin (R. P. Bulgaria). Cel de al treilea meci a avut loc în capitala ţării, în compania valoroasei formaţii Cerveno Zname. Făcînd un joc excelent, Voinţa a cîştigat cu scorul de 3—0 (13; 7; 9). După cum ne transmite corespondentul nostru Toma Hristov, cea mai bună jucătoare a turneului a fost Stanciu, care s-a făcut remarcată atît în atac cît şi în apărare. Voinţa Oraşul Stalin a folosit următorul lot de jucătoare: Stanciu, Bojiţă, Boaru, Vasile, Plican, Roman, Orlandea şi Comşa.

Baschetbaliştii romîni învingători în primul meci susţinut la Cairo

Primul meci susţinut de echipa Republicii Populare Romîne în cadrul turneului de la Cairo, dotat cu „Cupa Eliberării", s-a încheiat cu victoria reprezentanţilor ţării noastre, care au dispus de echipa Siriei cu scorul de 71-55 (44-27). În aceeaşi seară (duminică), echipa R. P. Polone a întrecut la limită echipa Greciei : 55-54 (21-33).

Meciul de atletism dintre echipele M. Britanii şi R. Cehoslovace

Londra, 5 (prin telefon de la corespondentul nostru) — Sîmbătă s-au desfăşurat întrecerile din cadrul primei zile a meciului internaţional de atletism dintre echipele reprezentative ale Marii Britanii şi R. Cehoslovace. Întîlnirea a fost aşteptată cu mult interes şi a atras pe stadionul White City un mare număr de spectatori. Din păcoate, un vînt puternic (a bătut din faţă pe linia de la 100 m.) a stînjenit desfăşurarea probelor, împiedicînd obţinerea unor rezultate şi mai bune. După prima zi de concurs clasamentele se prezintă astfel: bărbaţi: Marea Britanie-R. Cehoslovacă 63-54; femei: Marea Britanie-R. Cehoslovacă 28-21.

Iată cîteva dintre rezultatele înregistrate: **BARBAŢI:** 120 yarzi garduri: Hildreth (M.B.) 14,3; Tosnar (C) 14,3 nou record cehoslovac pe 110 m. g.; 440 y.: Higgins (M.B.) 48,8; 3 mile: Ibbotson (M.B.) 13:28.2; 3.000 m. obstacole: Disley (M.B.) 8:46,0; Brasher (M.B.) 8:47,2; înălţime: Lanski şi Kovar (C) 1,956; ciocan: Maca (C.) 59.128 m.; **FEMEI:** 100 y.: Paul (M.B.) 11,1; 880 y.: Parkins (M.B.) 2:14,3; lungime: Hoskin (M.B.) 5,98 m.

La ora cînd închidem ediţia se desfăşoară probele zilei a doua.

(T.O.C.)

PE SCURT

● La invitaţia Federaţiei de atletism a R.P. Chineze duminică a sosit la Pekin o delegaţie sportivă italiană în frunte cu senatorul Ottavio Pastore, preşedintele Federaţiei italiene de atletism şi membru executiv al grupului parlamentar sportiv, precum şi Giuseppe Ambrosini, directorul ziarului „Gazetta dello Sport" din Milano. Din delegaţie fac parte reprezentanţi ai diferitelor cercuri sportive italiene şi mai mulţi ziarişti.

● Simbătă a luat sfîrşit la Belgrad întîlnirea internaţională de gimnastică dintre echipele masculine şi feminine ale R.P.F. Iugoslavia şi R.P. Polone. Victoria a revenit gimnaştilor polonezi cu 927,30—886,40 puncte. În clasamentul individual compus cel mai bun s-a dovedit în probele masculine gimnastul Kloska (R. P. Polonă) cu 111,75 puncte, iar la femei primul loc a fost cucerit de gimnasta poloneză Byrkot cu 76,05 puncte.

● În oraşul Wellington din Noua Zeelandă s-a disputat la 4 august meciul de rugbi dintre reprezentativele Africii de Sud şi Noii Zeelande. Rugbiştii din Africa de Sud au obţinut victoria cu scorul de 8-3.

Din lumea „sportului alb"

Tenisul este un sport elegant, prin excelenţă. Eleganţei loviturilor trebuie să-i corespundă şi o eleganţă de ţinută, o perfectă stăpînire de sine a jucătorului, deoarece în tenis nu decide de obicei forţa, ci precizia şi tehnica desăvîrşită.

Acestea sînt lucruri îndeobşte cunoscute. Cu atît mai surprinzător, că ele sînt uneori ignorate de jucătorii cei mai mari. Se întîmplă cîteodată, din fericire destul de rar, ca întrecerile „sportului alb" să fie tulburate de vreun incident, cu care prilej tenismanii nu dau dovadă de eleganţă, ci dimpotrivă. Şi cînd asemenea „eclipse" se petrec în cadrul unei competiţii internaţionale, contrastul este cu atît mai izbitor şi apt de a fi comentat.

De curînd au avut loc la Wimbledon (Anglia) tradiţionalele concursuri internaţionale de tenis. Deşi „concurate" în ultima vreme tot mai simţitor de campionatele Americii şi cele ale Australiei, întrecerile de la Wimbledon mai sînt considerate şi astăzi ca adevărate campionate mondiale (desigur, neoficiale). La ediţia actuală, supremaţia a revenit tenisului australian, al cărui doi tineri reprezentanţi, Lewis Hoad şi Ken Rosewall au disputat întrei ei finala, primul ieşind învingător.

Succesul australienilor a fost obţinut în dauna americanilor, care au fost de-a dreptul „măturaţi" în probele de simplu. Singurul american cu veleităţi la titlu s-a arătat Vic Seixas, care a pierdut o semifinală dramatică la Rosewall. Dar spectatorii nu vor ţine minte atît jocul de calitate al lui Seixas, cît mai ales

NOTE externe

purtările sale deplasate care l-au coborît în ochii tuturor. Să spunem de la început că Seixas a fost huiduit, şi încă foarte copios, pe aceste terenuri de la Wimbledon unde domneşte de obicei ţinuta cea mai rezervată, specific britanică, şi unde pînă şi aplauzele se fac doar din vîrful degetelor..

Pe scurt, faptele s-au petrecut în felul următor. În setul decisiv, Rosewall era condus cu 2-5, dar... avea serviciul. Între „mari" aceasta contează foarte mult şi ultimul Wimbledon a demonstrat că în meciurile echilibrate un „joc" cîştigat împotriva serviciului asigură de obicei şi setul. Deci, în cazul nostru, Rosewall avea „teoretic" două jocuri şi îi mai trebuia unul (cel împotriva serviciului) ca să-l egaleze pe Seixas şi... să-i distrugă moralul. Ceea ce s-a şi întîmplat. Restul este lesne de imaginat. Puţin mai tîrziu, australianul părăsea terenul în aplauzele (de data aceasta entuziaste) ale spectatorilor.

Ce a făcut Vic Seixas? Americanul, care la toate mingile pierdute îşi arătase prin mimică necazul ce-l avea faţă de „puştiul" de dincolo de fileu, s-a întors brusc către tribune astupîndu-şi ostentativ urechile cu palmele. Gestul a avut darul să pecetluiască definitiv separaţia dintre jucător şi public. Şi acesta a ripostat prompt printr-un cor de huiduieli autentice, care inaugurează poate o eră nouă în istoria imaculată a concursurilor de la Wimbledon...

Şi cînd, cu o ultimă răbufnire de mînie, Seixas şi-a trîntit racheta de pămînt, toţi cei de faţă s-au convins că în S.U.A. jocul „fair" este o noţiune necunoscută. Chiar şi în tenis!

Campionatele mondiale de paraşutism sportiv au luat sfîrşit

Aeroportul V. Cikalov de la Iuşino (U.R.S.S.) a găzduit simbătă după-amiază ultimele întreceri din cadrul campionatelor mondiale de paraşutism sportiv. După o luptă strînsă şi extrem de disputată, în clasamentul general pe echipe, masculin, titlul de campioană mondială a fost cucerit de reprezentativa R. Cehoslovace care a totalizat 5122 puncte. Locurile următoare au revenit în ordine sportivilor din U.R.S.S., R.P. Bulgară, Franţa, R.P.F. Iugoslavia, S.U.A., R.P. Polonă, R.P. Romînă, R.P. Ungară şi Israel. În clasamentul general individual, titlul de campion mondial absolut a revenit paraşutistului cehoslovac Gustav Kubak.

La fete, titlul de echipă campioană mondială a fost cucerit de sportivele sovietice. Pe locurile 2 şi 3 s-au clasat paraşutistele din R. Cehoslovacă şi R.P. Bulgară. La individual, titlul de campioană mondială absolută a fost obţinut de Iosefa Maksova (R. Cehoslovacă). La o diferenţă de 10 puncte s-a clasat cunoscuta paraşutistă sovietică Valentina Seliverstova, iar alte două sportive sovietice Galina Muhina şi Nadejdia Prahina au ocupat locurile III şi IV.

Reamintim cititorilor noştri că cele două ediţii anterioare ale campionatelor mondiale de paraşutism sportiv au fost cîştigate de: Franţa (1952), U.R.S.S. (1954).

Redacţia şi Administraţia, Bucureşti, str. Const. Mille Nr 17 telefon 5.30.36—5.30.37 Nr 1—9 52 S1A5 3452 Intr. Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25.
X X X X
Abonamentele se fac la oficiile poştale prin factorii poştali şi difuzorii voluntari din întreprinderi